

Veľká vzbura

O stavu nášho sveta a ako ho zmeniť skrze praktickú spiritualitu

Samael Aun Weor

2011

Pôvodne vydané v španielčine ako „La Gran Rebelion“ (1975)

Preložené z anglického vydania „The Great Rebellion“ (2009) od vydavateľstva Glorian

Obsah:

1. Život
2. Krutá realita
3. Šťastie
4. Sloboda
5. Zákon kyvadla
6. Predstava a skutočnosť
7. Dialektika vedomia
8. Vedecký žargón
9. Antikrist
10. Psychologické "ja"
11. Temnota
12. Tri mysle
13. Práca s pamäťou
14. Tvorivé pochopenie
15. Kundalíní
16. Intelektuálne normy
17. Vedomie ako nôž
18. Psychická krajina
19. Drogy
20. Duchovný nepokoj
21. Meditácia
22. Zákon návratu
23. Vnútorňý Kristus
24. Kristova práca
25. Náročná cesta
26. Traja zradcovia
27. Príčinné "ja"
28. Supermuž
29. Svätý grál

Kapitola 1

ŽIVOT

Hoci sa to zdá neuveriteľné, tak je úplnou pravdou, že táto tzv. moderná civilizácia je strašne škaredá. Nenapĺňa znaky nadpozemskej estetiky a je úplne zbavená vnútornej krásy.

Naparuje sa kvôli hrôzostrašným budovám, ktoré sa podobajú skutočným myším dieram.

Svet sa stal strašne nudným, všade tie isté ulice, všade tá príšerná zástavba.

Všetko toto sa stalo fádny, či už na severe, juhu, východe alebo západe nášho sveta.

Všade je to rovnaké, až sa z toho točí hlava. Davy kričia: "Modernizácia!"

V našich oblekoch a nablýskaných topánkach sa podobáme pyšným pávom. A zatiaľ je na svete toľko nešťastných, podvyživených a zúbožených.

Prostá a prirodzená krása, spontánna a naozajstná, bez nutnosti použiť make-up a iné kozmetické vymoženosti, sa vytratila z ženského pokolenia. Teraz sme v modernej dobe. Taký je život.

Ľudia sa stali strašne krutí. Láskovosť sa pomaly vytráca. Nikto už nemá s nikým súcit.

Výkladné skrine luxusných obchodov sa lesknú výstredným tovarom, ktorý si tí menej majetní nemôžu dovoliť.

Tí, čo nie sú súčasťou "našej" spoločnosti, tak sa môžu na tie šperky, hodváby, drahé parfumy a dáždnyky iba pozerat'. Môžu sa pozerat', ale nesmú siahať. To sú muky, ktoré prežíval Tantalus.

Moderný človek je strašne hrubý. Vôňa priateľstva a úprimnosti sa z veľkej miery vytratila.

Hemžiaci sa masy sa sťažujú, že majú vysoké dane. Každý má problémy. Niektorí dlhujú nám a my dlhujeme inému. Niektorí nás žalujú a my nemáme s čím zaplatiť. Naše starosti nás vnútorne mučia. Nikto nežije v mieri.

Byrokrati sú psychicky závislí na svojich okrúhlych bruškách a cigarách. Hrajú si svoje politické hry a vôbec sa nestarajú o utrpenie ľudí.

V dnešnej dobe nie je nikto šťastný. Najhoršie je na tom stredná trieda, ktorá stojí proti meču a za chrbtom má stenu.

Bohatí a chudobní, veriaci i neveriaci, obchodníci aj chudáci, obuvníci i kováči iba žijú, pretože musia. Utápajú svoje trápenie vo víne a dokonca sa stanú závislí na drogách, aby utiekli sami pred sebou.

Ľudia sa stali zlomyseľnými, podozrievavými, prefiakaným a zvrátenými. Nikto už nikomu neverí. Každý deň si vymýšľajú nové podmienky, certifikáty a iné obmedzenia. Požadujú

dokumenty, papiere, ktoré už však neplnia svoj účel. Lstiví sa tomu smejú - vyhýbajú sa zákonom dokonca aj napriek hrozbe uväznenia.

Žiadna práca nie je veselá. Zmysel pre pravú lásku bol stratený a ľudia sa dnes sobášia, aby sa zajtra rozviedli.

Nanešťastie, jednota v rodinách sa rozpadá. Nikto už nemá vrodenný zmysel pre slušnosť. Lesbičky a homosexuáli sú tak bežní ako pohár pitnej vody.

Účelom tejto knihy je zistiť o tomto viac, snažiť sa porozumieť príčinám takéhoto rozvratu, bádať, hľadať, skúmať...

Hovorím bežnou rečou, ľahko zrozumiteľnou, v nádeji, že bude odhalené to, čo stojí za touto strašnou situáciou.

Premýšľam nahlas a nech si intelektuáli hovoria, čo chcú.

Teórie sú už nudné. Dokonca sa už predávajú na trhu, a čo z toho?

Teórie sú dobré len preto, aby nám znepríjemňovali život.

Goethe správne povedal, že "šedá je teória, zelený strom (zlatých plodov) života."

Úbohí ľudia sú už znudení mnohými teóriami. Chcú niečo praktického. A preto musíme byť praktickí a dôkladne poznať príčiny nášho utrpenia.

Kapitola 2

Krutá realita

Už čoskoro milióny obyvateľov Afriky, Ázie a Južnej Ameriky možno zomrú hladom.

Plyny vypúšťané zo sprejov nám ničia ozónovú vrstvu Zeme.

Niektorí experti tvrdia, že po roku 2000 dôjde k vyčerpaniu pôdy.

Už bolo preukázané, že morské druhy umierajú kvôli znečisteniu morí.

Ak všetko pôjde týmto tempom, tak na konci storočia budú musieť všetci obyvatelia miest nosiť kyslíkové masky, aby ich neotrúvili plyny.

Ak bude znečistenie pokračovať, tak za chvíľu nebudeme môcť jesť ryby. Tým, že žijú v totálne kontaminovaných vodách, sa stanú vážnou hrozbou pre zdravie.

Na začiatku roku 2000 možno bude ťažké nájsť pláž s čistou vodou.

Kvôli nadmernej spotrebe a zlému využívaniu pôdy nebude schopná táto Zem uživiť svoju populáciu.

Tým, že "zvíra s intelektom", mylne nazývané človek znečisťuje oceány toľkými odpadmi, znečisťuje vzduch dymom z áut a tovární, ničí Zem podzemnými atómovými výbuchmi, bezohľadne ťaží kovy, čím narušuje zemskú kôru, tak tým všetkým pripravuje Zemi dlhú a hroznú smrť. Všetko skončí nepochybne veľkou katastrofou.

Bude pre ľudstvo veľmi ťažké prejsť cez rok 2000, keď "zvíra s intelektom" ničí svoje životné prostredie týmto tempom.

"Cicavec s rozumom", mylne nazvaný ľudskou bytosťou zamýšľa Zem zničiť, urobiť ju neobývateľnou. A veľmi dobre sa mu to darí.

Čo sa týka morí, tak ich národy zmenili v obrovské žumpy.

Sedemdesiat percent svetového odpadu ide do mora.

Veľké množstvo chemikálií, pesticídov, rôznych chemických látok a jedovatých plynov, prípravkov, atď., ničí druhy žijúce v moriach.

Morské vtáky a planktón, ktorý je nevyhnutný pre život, sú ničení. Je nepochybné, že zničenie planktónu by malo ďalekosiahle dôsledky, pretože tento mikroorganizmus vytvára 70% svetového kyslíka.

Vedecký výskum dokázal, že isté časti Atlantického a Tichého oceánu sú zamorené rádioaktívnym spadom z atómových výbuchov.

V hlavných mestách sveta, a najmä Európy, pijú vodu, ktorú neskôr "vyčistia" a potom ju znova pijú. Pitná voda tak prechádza ľudským organizmom mnohokrát.

V meste Cucuta, v Kolumbii, u hranice s Venezuelou, sú obyvatelia nútení piť znečistenú vodu z rieky, ktorá je hrozivo špinavá. Hovorím o rieke Pamplone, ktorá je pohromou pre "Perlu severu" (Cucutu). Je tu síce ešte jeden akvadukt s pitnou vodou, ale ľudia musia stále piť hnijúcu vodu z Pamplony.

Obrovské filtre a čističky sa snažia vyčistiť špinavú vodu v európskych mestách. Avšak epidémie sú stále časté, lebo tá istá voda prešla už ľudským organizmom mnohokrát.

Mnoho známych bakteriológov už našlo mnoho typov vírusov, bacilov, patogénov a baktérií v pitnej vode všetkých veľkých miest.

Hoci sa to zdá neveriteľné, tak hnojivá používané na rastliny boli nájdené vo vode naprieč celou Európou.

Navyše plytvanie s vodou dosahuje extrémnych rozmerov. Niektorí moderní vedci tvrdia, že po roku 1990 ľudia môžu umierať od smädu.

Najhoršie na tom je, že podzemné vody sú tiež ohrozené činnosťami "zvierat'a s intelektom."

Nemilosrdná ťažba ropy na nás ťažko dopadá. Ropa vyťažená zo Zeme sa dostáva do vodných tokov, ktoré tým znečisťuje. A tak viac ako jedno storočie ropa znečisťuje zásoby vody. Dôsledkom toho umierajú rastliny aj ľudia.

Podme sa teraz pozrieť na vzduch, ktorý je absolútne nevyhnutný pre život všetkých stvorení.

S každým nádychom vdychujeme do pľúc desatinu galónu vzduchu, čo činí 3.170 galónov denne. Vynásobte toto množstvo počtom ľudí na Zemi a dostaneme tak presné číslo spotreby vzduchu ľudstva. Toto neberie do úvahy kyslík, ktorý potrebujú iné organizmy.

Všetok vzduch je v atmosfére a pochádza z planktónu, ktorý je ničený znečistením. Vzduch tiež pochádza z fotosyntézy rastlín. Nanešťastie sa zásoby vzduchu vyčerpávajú.

Cicavec s rozumom - mylne nazývaný ľudskou bytosťou - sústavne znižuje vďaka svojej priemyselnej činnosti slnečné žiarenie, ktoré je nevyhnutné pre fotosyntézu. Vďaka tomu rastliny produkujú menej kyslíka ako v minulom storočí.

Najväčšou katastrofou spôsobenou "zvierat'om s intelektom" je kontaminácia morí, ničenie planktónu a vegetácie.

"Zviera s rozumom" ničí svoje zásoby vzduchu. Smog sa stáva smrtiacim a ohrozuje život na planéte Zem.

Bolo dokázané, že smog je príčinou podivných, nebezpečných a nevyliciteľných chorôb. Smog bráni slnečnému svitu a ultrafialovému žiareniu, a tak spôsobuje chaos v atmosfére.

Blíži sa doba klimatických zmien. Príde doba ľadová, počas ktorej polárny ľad postúpi k rovníku. Prídu strašné cyklóny, zemetrasenia, atď.

Po roku 2000 budú niektoré oblasti Zeme vysušené, kvôli nešetrnému užívaniu. To prispeje k revolúcii zemských os. Póly sa stanú novým rovníkom a rovník bude v mieste dnešných pólou.

Ľadovce na pólach sa už roztápajú a nová povodeň sa blíži. Ako jej predohra príde oheň.

Nasledujúce desaťročie uvidí nárast oxidu uhličitého, ktorý utvorí hustú vrstvu okolo Zeme. Nanešťastie bude pohlcovať teplo a spôsobí tak smrtiaci skleníkový efekt.

Planéta Zem sa na mnohých miestach oteplí, čo rozpustí ľadovce a hladiny oceánov sa dramaticky zdvihnú.

To je veľmi vážna situácia. Úrodná pôda mizne a každý deň sa rodí 200 000 ľudí, ktorí musia byť nakŕmení. Nastávajúci svetový hladomor bude strašný. Už klope na naše dvere.

V súčasnosti 40 miliónov ľudí zomiera každý rok, pretože nemajú dostatok jedla.

Odlesňovanie a bezohľadná banská a ropná ťažba premieňajú krajinu na púšť.

Je veľmi dobre známe, že jadrová energia je pre ľudstvo nebezpečná. Vedci vyvinuli "smrteľné lúče" a "biologické bomby" a mnoho iných strašných zbraní.

Je nesporné, že výroba jadrovej energie vyžaduje obrovské množstvo tepla, ktoré sa môže vymknúť kontrole a spôsobiť jadrovú katastrofu.

Získanie jadrovej energie vyžaduje obrovské množstvo rádioaktívneho materiálu, ktorý je potom využitý len z tridsiatich percent. To vyčerpáva pôdne podložie.

Atómový odpad, ktorý zostane, je veľmi nebezpečný. Navyše nevieme, ako sa ho bezpečne zbaviť.

Ak by plyny unikli z nejakej takej atómovej skládky, či už v akomkoľvek množstve, tak by tisíce ľudí zomrelo.

Znečistenie jedla a vody spôsobuje genetické mutácie a ľudské monštrá - narodené stvorenia sú deformované a abnormálne.

Vážna jadrová nehoda sa stane pred rokom 1999, ktorá spôsobí zdesenie.

Je isté, že ľudstvo nevie žiť. Je strašne zdegenerované a úprimne povedané smeruje do priepasti.

Najhoršie na tom je, že všetky tieto veci - hlad, vojny, ničenie planéty, na ktorej žijeme - sa tiež dejú vo vnútri nás. Všetky tieto veci si nosíme vo vnútri, sú súčasťou našej psychiky.

Kapitola 3

ŠŤASTIE

Ľudia pracujú každý deň. Bojujú o prežitie, pretože z nejakého dôvodu chcú žiť. Avšak nie sú šťastní. Slovo šťastie je pre ľudí ako španielska dedina, ako sa u nás hovorí. No najhoršie na tom je, že oni to vedia. Napriek tomu, že žijú v horkosti predsa dúfajú, že jedného dňa dosiahnu šťastie, bez toho, aby vedeli ako.

Úbohí ľudia! Toľko trpia! Chcú žiť a boja sa umierania.

Keby ľudia aspoň niečo pochopili z mojej knihy *Revolučnej psychológie*, tak by možno zmýšľali inak. Avšak faktom je, že nič nevedia. Chcú len prežiť napriek svojim nešťastiam, to je všetko.

"Večírky, hýření, pitky a orgie, jsou bestiální požitky, ale nejedná se o štěstí." - Samael Aun Weor

Existujú milé a pekné chvíľky, ale to nie je šťastie. Ľudia zamieňajú šťastie s pôžitkárstvom. Večierky, hýrenie, pitky a orgie, sú beštiálne požitky, ale nejedná sa o šťastie.

Existujú tiež milé stretnutia, kde nedochádza k vulgarizmom ani k zneužívaniu alkoholu. Ale to tiež nie je šťastie.

Si láskavá osoba? Ako sa cítiš pri tanci? Si zamilovaný? Je to skutočná láska? Čo cítiš, keď tancuješ s tým, koho miluješ? Dovoľte mi teraz byť trochu krutý a povedať Vám, že toto tiež nie je šťastie. Ak ste už postarší a tieto potešenia Vám nič nehovoria, tak mi prepáčte, keď poviem, že keby ste boli mladší a plní ilúzií, tak by ste zmýšľali inak.

Nech je to tak alebo onak, večierky nevečierky, láska neláska, nech máte to, čo sa nazýva peniaze alebo nie, tak nie ste šťastní, aj keď si možno myslíte opak. Ľudia strávia celé životy tým, že hľadajú šťastie všade možne a potom umierajú, bez toho aby ho našli. V Amerike aj inde vo svete veľa ľudí dúfa, že raz vyhrajú v lotérii - veria, že potom nájdu šťastie. Niektorí dokonca skutočne vyhrajú. Avšak šťastie, v ktorej toľko dúfali, im to neprináša.

Keď je muž mladý, tak sníva o dokonalej žene, princeznej z rozprávok *Tisíc a jednej noci*. Sníva o niekom výnimočnom. Ale potom príde krutá realita - musí sa starať o ženu a deti, má

finančné problémy, atď. Nepochybne s rastúcimi deťmi rastú aj problémy a niekedy už nie je možné si s nimi poradiť.

Je prirodzené, že ako deti rastú, tak potrebujú oblečenie, ktoré niečo stojí. Ak máte peniaze, tak to nie je problém. Ale ak nie, potom je to vážne a človek kvôli tomu trpí.

Všetko by sa ešte dalo prežiť s dobrou ženou, ale ak je muž zradený, ak ho žena podvádza, tak prečo by sa mal snažiť o zarobenie peňazí pre domácnosť? Nanešťastie tiež existujú príklady výnimočných žien, ktoré ich manželia berú ako samozrejmosť, alebo ešte horšie - opúšťajú ich pre iné, ktoré im potom zo života urobia peklo.

Existuje veľa mladých dievčat, ktoré snívajú o svojom princovi. Nanešťastie príde tvrdá realita a vydajú sa za tyranov. Najväčším snom každej ženy je mať láskyplný domov a stať sa matkou - požehnaný údel. Avšak aj keď sa vydá za dobrého muža, tak všetko raz pominie. Synovia a dcéry sa oženia alebo vydajú, odídu z domu, alebo sú nevďační voči svojim rodičom. Nakoniec rodinný život skončí.

Keď sa nad tým takto zamyslíme, tak žijeme v krutom svete, kde nie je šťastných ľudí. Všetky úbohé ľudské bytosti sú nešťastné. V živote ste určite stretli veľa ľudí, čo majú veľa peňazí a plno problémov. Neustále sú v súdnych sporoch, sťažujú si na veľké dane, atď. Nie sú šťastní. K čomu je byť bohatý, keď človek nie je zdravý? Úbohí bohatí! Niekedy trpia oveľa viac ako žobráci.

Všetko v živote pominie - veci, ľudia, myšlienky, atď. Ľudia s peniazmi i bez peňazí tiež raz odídu. Nikto nezažíva pravé šťastie! Mnoho ľudí uteká samo pred sebou tým, že berú drogy alebo pijú alkohol. Popravde, nielenže neutečú, ale navyše budú uväznení v pekle nerestí. Ak sa závislý človek rozhodne zmeniť svoj život, tak jeho drogoví priatelia ako zázrakom zmiznú.

Šťastie sa nedá dosiahnuť tým, že človek bude utekať pred svojím ja, svojim egom. Oveľa zaujímavejšie je chytiť býka za rohy, pozorovať "ja", študovať "ja", aby sme objavili príčinu nášho utrpenia. Keď niekto objaví príčinu svojho utrpenia, tak je jasné, že niečo s tým môže urobiť.

Ak sa nám podarí odstrániť ego, seba, naše "ja", ktoré pije, naše "ja", ktoré sa vyžíva v nerestiach a naše "ja", ktoré na všetkom lipne a spôsobuje nám toľko smútku. Ak sa nám podarí odstrániť starosti, ktoré nás trápia v hlave a robia nás chorými, tak potom je jasné, že príde to, čo je nadčasové, čo je mimo telo, city a myseľ. Príde to, čo je mimo dosahu nášho chápania. Je to šťastie.

Je nesporné, že ak je naše vedomie uväznených v egu, v "ja", tak potom nemôžeme zažiť pravé šťastie. To šťastie je takých rozmerov, že ho ego, "ja" nikdy nemôže pochopiť ani zažiť.

Kapitola 4

SLOBODA

Sloboda je niečo, čomu ľudstvo poriadne nerozumie.

Ľudia pristupujú k myšlienke slobody viac-menej zle a veľa chýb sa urobilo v tomto smere.

Je jasné, že bojujeme o slovo. Dochádzame k absurdným záverom, páchame rôzne zverstvú a prelievame krv na bojových poliach.

Slovo sloboda je fascinujúca, celý svet ho ospevuje. Avšak poriadne nevieme, čo vlastne sloboda znamená, nepochopili sme jej pravý význam a ľudia sú zmätení.

Je nemožné nájsť tucet ľudí, ktorí by sa zhodli na tom, čo to sloboda je a ako ju definovať.

Výraz sloboda je niečo, čo nemožno pochopiť zaujatým rozumom.

Každý človek má iné predstavy o slobode. Subjektívne názory rôznych ľudí úplne postrádajú objektívny pohľad na vec.

Kedykoľvek sa hovorí o slobode, tak sa v mysliach ľudí objavuje neurčitosť, nezrozumiteľnosť a rozpory.

Som si istý, že dokonca ani Immanuel Kant, autor kníh *Kritiky čistého rozumu* a *Kritiky zdravého rozumu*, nikdy poriadne nepreskúmal toto slovo, aby našiel jeho pravý význam.

Sloboda je milé slovo, krásny výraz. A pritom v mene slobody bolo spáchané toľko zločinov!

Je nesporné, že sloboda hypnotizuje masy. Hory, údolia, rieky i mora boli poškrvnené krvou vďaka tomuto čarovnému výrazu.

Koľko vlajok bolo zničených, koľko krvi bolo preliatej, koľko hrdinov padlo, kedykoľvek v dejinách do života ľudí zasiahla otázka slobody.

A je nešťastné, že po zaplatení tak vysokej ceny za nezávislosť, otroctvo pokračuje vo vnútri nás samých.

Kto je voľný? Koľko ľudí dosiahlo tej slávnej slobody? Koľko sa ich oslobodilo? Beda, beda, beda!

Mladí túžia po slobode. Zdá sa neuveriteľné, že hoci majú jedlo, oblečenie a príbytok, tak chcú odísť z domu, aby hľadali slobodu.

Je zaujímavé, že mladý muž, ktorý má doma všetko, čo potrebuje, je ochotný svoje obydlie opustiť, pretože je fascinovaný slovom sloboda. Je zvláštne, že napriek šťastnému domovu je ochotný riskovať všetko, čo má, aby mohol cestovať po svete a dokonca kvôli tomu aj trpieť. Je správne, že chudáci, vydedencami a žobráci túžia po tom, aby mohli opustiť chudobné štvrti a presťahovať sa za lepším. Ale rozmazané dieťa, mamičkin zlatý chlapec, ktorý hľadá

únik, je absurdnosť sama. Avšak tak to je. Sloboda okúzľuje a fascinuje, hoci ju nikto presne nedokáže definovať.

Mladé dievča túži po slobode, chce sa vydať, aby mohla odísť z domu svojich rodičov a viesť lepší život. Je to čiastočne logické, pretože žena má právo byť matkou. Avšak, potom čo sa vydá, tak zistí, že nie je slobodná. Tak rezignuje a zostáva spútaná okovami otroctva.

Zamestnanec unavený toľkými predpismi túži po slobode. A keď potom dosiahne samostatnosti a nezávislosti, tak rovnako stále zostáva otrokom svojich vlastných starostí a záujmov.

Kedykoľvek bojujeme za slobodu, tak napriek víťazstvu sme vždy sklamaní.

Toľko krvi bolo pre slobodu preliatej, a napriek tomu sme stále otroci svojho ja a ostatných ľudí.

Ľudia bojujú kvôli slovám, ktoré nikdy nepochopia, aj keď ich jazykové slovníky vysvetľujú.

Sloboda je niečo, čoho je možné dosiahnuť jedine vnútorne. Nikto nemôže dosiahnuť slobodu tým, že bude meniť vonkajšie okolnosti.

V Orientu majú vetu: "Vanúť s vetrom", ktorá vystihuje zmysel pravej slobody.

Nikto nemôže naozaj zažiť slobodu, ak je jeho vedomie uväznené v "ja".

Pochopenie tohto "ja", mojej osoby, toho, čo som, je nevyhnutné, ak si skutočne prajeme dosiahnuť slobody.

V žiadnom prípade nemôžeme zničiť otrocké okovy, ak sme nepochopili seba samého, ak sme nepochopili všetko, čo sa týka "mňa", môjho "ja".

Čo je to otroctvo? Čo je to, čo nás zotročuje? Čo nám bráni byť slobodní? Je nevyhnutné, aby sme na všetko toto prišli.

Chudobní alebo bohatí, veriaci alebo neveriaci, všetci sú väzni, aj keď si myslia, že sú slobodní.

Tak dlho, kým bude vedomie, esencia, naša najdôstojnejšia časť uväznená v "ja", v ego, v našom strachu, túžbach, vášňach, starostiach a násilí, t.j. v našich psychických defektoch, tak nebudeme nikdy slobodní.

Slobodu môžeme plne pochopiť, len ak zničíme okovy nášho vlastného psychologického väzenia.

Kým bude "ja" existovať, tak bude vedomie uväznené. Uniknúť z tohto väzenia je možné jedine skrze budhistické očistenie: Zlikvidovať "ja", spáliť ho na popol, na vesmírny prach.

Oslobodené vedomie, zbavené "ja", bez ega, bez túžob, bez vášní, bez strachu, potom priamo prežíva pravú slobodu.

Akákoľvek naša myšlienka o slobode nie je sloboda. Názory, čo máme o slobode, sú veľmi vzdialené skutočnosti. Predstavy, ktoré si vytvárame o slobode, nemajú nič spoločné s pravou slobodou.

Sloboda je niečo, čo sa musí zažiť, a to je možné iba tak, že psychologicky zomrieme, rozpustíme "ja", a to navždy.

Je k ničomu snívať o slobode, pokiaľ sme stále otroci.

Je oveľa lepšie sa pozrieť, čo skutočne sme, dôkladne skúmať okovy otroctva, ktoré nás uväzňujú.

Tým že sa poznáme, že uvidíme, čo je vo vnútri nás, tak objavíme dvere ku skutočnej slobode.

Kapitola 5

ZÁKON KYVADLA

Mať doma hodiny s kyvadlom je zaujímavé, a to nielen aby sme vedeli aký je čas, ale aj ako inšpiráciu pre zamyslenie.

Bez kyvadla nemôže tento typ hodín fungovať. Pohyb kyvadla má hlboký význam.

V staroveku neexistovala dogma evolúcie. V tej dobe mudrci chápali, že historické procesy sa vždy dejú podľa zákona kyvadla.

Všetko má svoj odliv a príliv, vzostup a pád, stúpanie a klesanie. Všetko sa hýbe v súlade s týmto nádherným zákonom.

Nič nie je divné na tom, že všetko kolíše, podlieha výkyvom času, a buď sa vyvíja alebo umiera.

Na jednej strane kyvadla je radosť, na druhej je smútok. Všetky naše emócie, myšlienky, túžby a prania sa hojdajú podľa zákona kyvadla.

Nádeje a zúfalstva, pesimizmus a optimizmus, vášeň i depresie, víťazstvo i prehra, zisk aj strata určite zodpovedajú dvom koncom kyvadlového pohybu.

Egypt povstal so svojou mocou a slávou na brehoch svätej rieky. Avšak potom sa kyvadlo pohlo na druhú stranu, zem faraónov padla a povstal Jeruzalem, mesto milované prorokmi.

Izrael padol, keď sa kyvadlo opäť pohlo a na druhom konci tak vznikla Rímska ríša.

Vzostup a pád mocných civilizácií je riadený pohybom kyvadla.

Rôzne pseudo-ezoterické a pseudo-okultistické školy, náboženstvá a sekty môžeme umiestniť na pravú stranu kyvadla.

Materialistické školy - Marxizmus, ateizmus, skepticizmus, atď. - môžeme umiestniť na ľavú stranu kyvadla.

Sú to dva protiklady, ktoré podliehajú kyvadlovému pohybu, neustále sa mení.

Vďaka nejakej nezvyčajnej udalosti alebo rozčarovania, sa z náboženského fanatika môže stať ateista, materialista alebo skeptik. Objaví sa na druhej strane kyvadla.

Materialista, fanatický ateista sa môže vďaka nejakej udalosti premiestniť na opačný koniec kyvadla a stať sa neznesiteľným náboženským fanatikom. Takouto udalosťou môže byť stretnutie s nadprirodzenom alebo prežitie neopísateľné hrôzy.

Napr. kňaz, ktorý je v debata porazený ezoterikom, sa v zúfalstve môže stať neveriacim a materialista.

Poznal som jednu skeptickú, ateistickú ženu, ktorá sa vďaka jednej presvedčivej metafyzickej udalosti stala skvelou stúpenkyňou praktickej ezoteriky.

V mene pravdy musíme vyhlásiť, že pravý a stopercentný materialistický ateista neexistuje.

Tvárou tvár smrti alebo v okamihoch nepredstaviteľnej hrôzy sa nepriatelia Boha - materialisti a neveriaci - presunú na druhú stranu kyvadla. Uchýlia sa k modlitbe, bedákanu a záchvatom nekonečnej viery a obrovskej oddanosti.

Sám Karol Marx, autor dialektického materializmu, bol silne veriacim Židom, ktorý mal po smrti pohreb ako vrchný Rabín.

Karol Marx pracoval na svojich teóriách s jediným účelom - chcel stvoriť zbraň schopnú zničiť všetky náboženstvá sveta. Chcel ich zničiť skrze skepticizmus.

Toto je príklad náboženskej závidosti, ktorý zašiel až do krajnosti. Marx nebol schopný tolerovať ostatné náboženstvá a chcel ich zničiť skrze svoju prácu.

Konal tak v súlade s jedným Sionským protokolom, ktorý doslova vyhlasoval:

"Je jedno, či naplníme svet materializmom a odporným ateizmom. V deň nášho triumfu potom rozšírime pravé Mojžišovo učenie a nedovolieme, aby existovali iné náboženstvá."

Je zaujímavé, že v Sovietskom zväze boli náboženstvá potlačované a ľudia sa museli učiť materializmu. Avšak Talmud, Biblia a doktrína sa aj naďalej študovali v synagógach, slobodne a bez problémov. Vodcovia Sovietskeho zväzu fanaticky vyznávali Mojžišovo učenie a pritom nútili ľuďom jedovatý materializmus.

Týmto nesúdim obyvateľov Izraela. Moje slová sú namierené len proti istej židovskej elite, ktorá sledovala vlastné utajené záujmy. Kým nútili ľuďom materializmus, tak tajne praktizovali Mojžišovo učenie.

Materializmus aj spiritualizmus, so všetkými svojimi teóriami a predsudkami, sa striedajú ako módné trendy, podľa toho, ako sa to hodí.

Duch a hmota sú veľmi sporné - sú to pichľavé koncepty, ktorým nikto nerozumie.

Mysel' nevie nič o duchu ani o hmote.

Koncept nie je nič viac, než koncept. Skutočnosť nie je koncept, hoci máme mnoho predstáv o skutočnosti.

Duch je Duch (Bytie) a len On môže poznať sám seba.

Je napísané: Bytie je Bytie a dôvod pre existenciu Bytie je samotné Bytie.

Fanatici, čo uctievajú Boha materializmu, materialistickí vedci, sú zo sto percent smiešni empirici. Používajú nablýskané slová, keď seabavedome hovoria o hmote, a pritom o nej nič nevedia.

Čo je to hmota? Je to bavlna? Železo? Mäso? Škrob? Kameň? Mrak? Čo to je? Povedať, že všetko je hmota je absurdné, rovnako ako je absurdné tvrdiť, že ľudský organizmus sú len pečeň, srdce alebo obličky. Je jasné, že každá vec je to, čo je a všetko ostatné je niečo iné. Každý orgán je iný a každá látka je tiež iná. Takže, ktorá z týchto látok je tá večne preberaná hmota?

Mnoho ľudí sa hrá s konceptmi. Avšak koncepty nie sú skutočnosťou. Mysel' pozná iba iluzórne formy prírody, ale nič nevie o pravde, ktorá sa nachádza vo vnútri týchto foriem.

Teórie vyjdú časom z módy. Čo sa naučíme v škole, nám neskôr k ničomu nie je. Skrátka nikto nevie nič.

Koncepty na ľavej i pravej strane kyvadla sa menia ako ženské módné trendy. Koncepty sú iba procesy v našej mysli, ktoré nemajú hlbšie porozumenie. Sú nezmyselné, sú to rozmarný intelektu.

Všetko v mysli má svoj protiklad. Každý logicky postavený psychologický proces má svoj náprotivok. Ale čo na tom záleží? Nás zaujíma jedine skutočnosť, Pravda. Nie je to otázka kyvadla. Pravdu nenájdem medzi večne sa meniacimi teóriami a názormi.

Pravda je to neznáme, čo sa odohráva od okamihu k okamihu, z momentu na moment.

Pravdu nájdeme uprostred kyvadla - ani naľavo, ani napravo.

Keď sa Ježiša opýtali: "Čo je Pravda?", Tak hlboko mlčal. A keď sa spýtali na to isté Budhu, tak sa otočil a odišiel.

Pravda nie je vecou názorov, teórií, alebo predsudkov, či už sú na ktorejkoľvek strane kyvadla.

Akákoľvek predstava o Pravde, ktorú myseľ vytvorí, nie je nikdy Pravda.

Predstavy o našom chápaní Pravdy nie sú nikdy Pravdou.

Akýkoľvek názor na Pravdu, akokoľvek dobrý, nemôže byť nikdy Pravdou.

Ani duchovné trendy, ani ich materialistické náprotivky nás nikdy k pravde nedovedia.

Pravdu musíme zažiť, rovnako tak ako keď dáme prst do ohňa a spálime sa, alebo keď sa zakuckáme pri pití vody.

Stred kyvadla je vo vnútri nás a tam tiež musíme objaviť a zažiť to, čo je skutočné, čo je Pravdou.

Musíme sami seba preskúmať, aby sme objavili, kto sme, aby sme sa hlboko poznali.

Zažiť pravdu je možné, iba ak sme odstránili tie nepríjemné elementy v nás, ktoré tvoria "mňa", ego, naše "ja".

Pravdu spoznáme, len ak odstránime chybu. Len odstránením "ja" - našich chýb, predsudkov a strachov, našich vášní a túžob, žiadostivosti, intelektuálnej tvrdohlavosti a všetkých falošných predstáv o sebe samých - k nám príde to, čo je skutočné.

Pravda nemá nič spoločné s tým, čo niekto povedal alebo nepovedal, alebo čo niekto napísal alebo nenapísal. Príde k nám, len keď ego zomrie.

Mysel nemôže hľadať Pravdu, pretože myseľ Ju nepozná. Mysel nepozná Pravdu, pretože Ju nikdy nevidela.

Pravda k nám príde spontánne, keď odstránime všetky tie nepríjemné elementy, čo tvoria "ja", ego.

Ak je vedomie uväznené v ego, tak nemôže zažiť to, čo je skutočné, čo je mimo telo, city a myseľ. Nemôže zažiť to, čo je Pravdou.

Keď je "ja" spálené na vesmírny prach, tak je vedomie oslobodené a konečne sa môže prebudiť a zažiť Pravdu priamo.

Veľký Kabír Ježiš správne povedal: "Poznaj pravdu a pravda ťa oslobodí." - Ján 8:32

K čomu je nám poznať päťdesiat tisíc teórií, ak sme nikdy nezažili Pravdu?

Intelekt mnohých osôb môže byť veľmi dobrý, ale všetko čo vyjde z intelektu má svojho protivníka. Pravda nie.

Je lepšie preskúmať sám seba, získať znalosť o sebe, aby sme jedného dňa mohli zažiť to, čo je skutočné: Pravdu.

PREDSTAVA A SKUTOČNOSŤ

Kto alebo čo môže zaručiť, že sa predstava a skutočnosť zhodujú?

Predstava je jedna vec a skutočnosť je vec druhá.

Máme tendenciu preceňovať svoje vlastné predstavy. Je takmer nemožné, aby skutočnosť úplne zodpovedala predstave. Avšak myseľ, hypnotizovaná svojimi vlastnými predstavami, si vždy myslí, že predstava a skutočnosť je to isté.

Akýkoľvek psychologický proces, bezchybne logicky postavený, má svojho protivníka, ktorý bol vytvorený rovnakou alebo vyššou logikou. A potom čo?

Zoberme si napr. dve veľmi disciplinované mysli obmedzené svojimi vlastnými predstavami, ako sa hádajú. Dohadujú sa, diskutujú o tomto či inom faktu. Každá verí tomu, že jej predstava je správna, zatiaľ čo tá druhá je chybná. Ktorá z nich je správna? Úprimne povedané, kto nám môže zaručiť, že nie sú obe chybné? Ktorá predstava sa zhoduje s realitou?

Myseľ má nepochybné svoj vlastný svet. V každom z nás žije neústupný dogmatik, ktorý nás núti veriť, že sa predstava rovná skutočnosti.

Nikdy nemôže nikto zaručiť, že sa predstava bude zhodovať so skutočnosťou, a to aj keď je podopretá prepracovaným odôvodnením.

Tí, ktorí sa spoliehajú na procesy intelektu, majú vždy tendenciu prispôbiť skutočnosť svojim vymysleným predstavám.

Byť otvorený novým veciam je veľmi ťažké pre ľudí s tradičným myslením. Je nešťastie, že ľudia chcú svoje myšlienky, predsudky, názory a teórie objaviť vo všetkých prírodných javoch. Nikto nevie byť otvorený, vidieť to nové s jasnou a spontánnou myslou.

Nech javy samy hovoria k mudrcom - tak je to logické. Lenže mudrci dnešnej doby nevedia, ako pozorovať javy. Chcú v nich len vidieť potvrdenie svojich teórií.

Hoci sa to zdá neuveriteľné, vedci modernej doby nevedia nič o prírodných javoch.

Ak iba vidíme naše vlastné predstavy v prírodnom jave, tak je isté, že nevidíme jav sám o sebe, ale iba našu vlastnú predstavu.

Avšak pochabí vedci, očarení svojim fascinujúcim intelektom, hlúpo veria, že všetky ich predstavy sa úplne zhodujú s tým, či oným pozorovaným javom, aj keď skutočnosť je iná.

Je jasné, že všetci tí, ktorí žijú vo svete svojich teórií, odmietnu tieto tvrdenia. Je nepochybné, že dogmatický intelekt nikdy nepripustí, že bezchybne vypracovaná predstava sa nezhoduje so skutočnosťou.

Hneď ako myseľ prijme vnem skrze zmysly, tak ho okamžite označí nejakým vedeckým výrazom. To slúži ako záplata pre svoju vlastnú nevedomosť.

Myseľ nevie byť otvorená novému. Avšak vie vymýšľať veľmi zložitú terminológiu, ktorou sa potom snaží vysvetliť to, čo nevie. Myseľ klame sama seba.

Keď budeme hovoriť v štýle Sokrata, tak povieme, že nielenže myseľ nevie, ale čo je horšie - ona nevie, že nevie.

Myseľ moderného človeka je veľmi povrchná. Sme majstri vo vynaliezaní zložitých termínov, aby sme zastrelí našu vlastnú nevedomosť.

Existujú dva druhy vedy. Tá prvá nie je nič viac než súbor subjektívnych teórií, ktorých je všade dosť. Tá druhá je potom objektívna veda Bytia. Je to čistá veda veľkých osvietenecov.

Je nepochybné, že nemôžeme preniknúť na javisko vesmírnej vedy, ak najprv psychologicky nezomrieme.

Musíme odstrániť všetky tie nepríjemné elementy, ktoré nosíme v sebe a ktoré tvoria naše "ja".

Kým bude "ja" - naše zaujaté predstavy a teórie - väzniť najvyššie vedomie Bytia, tak je absolútne nemožné priamo pochopiť tvrdú skutočnosť prírodných javov v nás.

Anjel smrti má v pravej ruke kľúč k laboratóriu prírody. Zo zrodzenia sa toho moc naučiť nedá, ale zo smrti sa môžeme naučiť všetko.

Nepoškrvnený chrám čistej vedy sa nachádza v hĺbinách temné hrobky.

Ak semeno nezomrie, tak rastlina nevyrastie. Len vďaka smrti sa zrodí niečo nové.

Keď ego zomrie, tak sa vedomie prebudí a vidí skutočnosť všetkých prírodných javov.

Vedomie vie to, čo priamo samo prežije, nedeformovanú realitu života mimo telo, city a myseľ.

Kapitola 7

DIALEKTIKA VEDOMIA

Keď sa vrhneme do ezoterickej práce, ktorá má za cieľ odstrániť všetky tie neprijateľné elementy v nás, tak sa občas budeme cítiť otrávení, unavení či znudení.

Je nesporné, že ak sa naozaj chceme dramaticky premeniť, tak sa musíme vždy vrátiť na začiatok a zhodnotiť, na čom je naša psychologická práca založená.

Musíme túto vnútornú prácu milovať, aby sme skutočne dosiahli totálnej premeny.

Prehodnotiť naše základy je nemožné, keď nemilujeme zmeny.

Je absurdné si myslieť, že nás bude práca zaujímať, ak sa ju nenaučíme milovať.

To znamená, že láska je kľúčová, keď sa snažíme prehodnotiť základ našej psychologickej práce.

Najnaliehavejšie je dozvedieť sa o vedomí, pretože mnoho ľudí dokonca nevie ani o ňom.

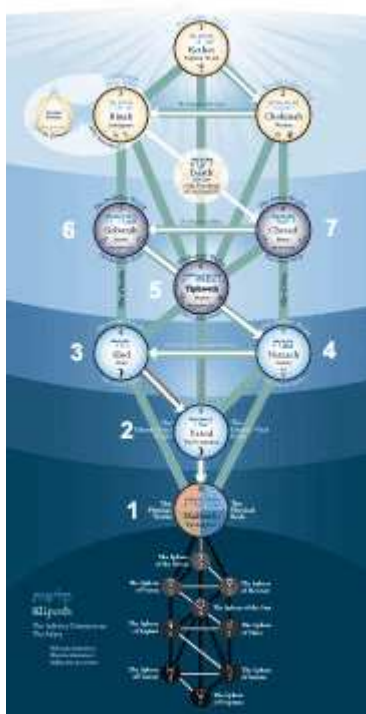
Každý vie, že keď je boxer zrazený v ringu na zem, tak stratí vedomie. Je jasné, že keď sa potom boxer preberie, tak vedomie znovu nadobudne. Preto každý môže pochopiť, že tu existuje jasný rozdiel medzi osobnosťou a vedomím.

Keď prídeme na tento svet, tak všetci máme len tri percentá vedomia, ktoré je slobodné. Ostatných deväťdesiat sedem percent je rozdelených medzi podvedomím, infravedomím a nevedomím.

Viac vedomia môže byť oslobodené, ak na sebe pracujeme.

Je nemožné naše vedomie oslobodiť skrze fyzické alebo mechanické postupy.

Vedomie je možné prebudiť len vďaka vedomej práci a dobrovoľnému utrpeniu.

Vnútri nás existuje niekoľko typov energie, ktorým musíme porozumieť:

1. Mechanická energia
2. Vitálna energia
3. Duševná energia
4. Mentálna energia
5. Energia vôle
6. Energia vedomia
7. Energia čistého Ducha

Bez ohľadu na to, ako moc zvýšime našu mechanickú energiu, tak nikdy s ňou nezobudíme vedomie.

Bez ohľadu na to, ako moc zvýšime naše vitálne sily nášho organizmu, tak nikdy s nimi nezobudíme vedomie.

Mnoho duševných procesov v nás prebieha bez toho, aby do nich vedomie akokoľvek zasahovalo.

Či už je naša myseľ akokoľvek spoľahlivá, tak mentálna energia nikdy neprebudí rôzne funkcie vedomia.

Dokonca ani sila vôle nekonečne znásobená nemôže prebudiť vedomie.

Všetky tieto druhy energie nájdeme v rôznych dimenziách, ktoré nemajú nič spoločného s vedomím.

Vedomie je možné prebudiť iba vedomou prácou a správnym úsilím.

Ludstvo má len malé množstvo voľného vedomia. Namiesto toho, aby sa ho snažilo zvýšiť, tak ho bezúčelne v živote premrhá.

Je jasné, že keď sa stotožníme so všetkými udalosťami v našom živote, tak bezúčelne premrhávame energiu vedomia.

Musíme sa pozerieť na život ako na film, bez toho aby sme sa stotožňovali s akoukoľvek komédiou, drámou alebo tragédiou. Tým budeme šetriť energiu vedomia.

Samo vedomie je druhom energie, ktorá vibruje na veľmi vysokej frekvencii.

Nesmieme si pliesť vedomie s pamäťou. Rozdiel medzi nimi je rovnaký ako je rozdiel medzi svetlami auta a cestou, po ktorej ideme.

Mnoho procesov vnútri nás prebieha bez toho, aby sa na nich vedomie akokoľvek podieľalo.

Motorické centrum nášho tela môže riadiť auto alebo ovládať prsty pri hraní na klavír bez toho, aby sa týchto činností vedomie akokoľvek zúčastnilo.

Vedomie je svetlo, ktoré nevedomie nevníma.

Slepec tiež nevidí slnečné svetlo, a napriek tomu svetlo existuje.

Musíme sa otvoriť, aby mohlo svetlo vedomia preniknúť strašnou tmou ega, "mňa", nášho "ja".

Teraz už môžeme lepšie porozumieť významu slov z Jánovho evanjelia:

"A svetlo žiari v temnote a temnota mu nerozumie." - Ján 1:5

Ale je nemožné, aby svetlo vedomia preniklo temnotou ega, ak nevieme, ako pozorovať svoje duševné procesy.

Je potrebné vyčistiť cestu, aby mohlo svetlo osvietiť strašlivé hĺbky psychologického "ja".

Ak sa chceme zmeniť, tak sa budeme pozorovať. Zmena je možná len vtedy, ak skutočne milujeme ezoterické učenie.

Teraz už snád čitateľ porozumie, prečo odporúčame neustále hodnotenie inštrukcií týkajúcich sa práce na sebe samom.

Prebudené vedomie nám umožňuje priamo zažiť skutočnosť.

Nanešťastie je zviera s intelektom - mylne nazývané človekom - fascinované silou dialektickej logiky a zabúda na dialektiku vedomia.

Je nesporné, že naša schopnosť vytvárať logické koncepty je veľmi zlá. Od tvrdenia prejdeme k opačnému tvrdeniu a diskusiou potom dôjdeme ku kompromisu. Ale dokonca aj kompromis je iba intelektuálnym konceptom a nemôže sa nikdy zhodovať so skutočnosťou.

Dialektika vedomia je priamejšia, dovoľuje nám vidieť akýkoľvek jav taký, aký v skutočnosti je.

Prírodné javy sa nikdy nezhodujú s predstavami, ktoré myseľ vytvorí.

Život sa odvíja z okamihu k okamihu. Keď ho zastavíme a chceme zanalyzovať, tak ho zabijeme.

Keď si vytvárame predstavu o pozorovanom prírodnom jave, tak prestaneme vidieť jav sám o sebe. Len uvidíme v jave odraz našich teórií a predstáv, ktoré nemajú nič spoločného s pozorovaným javom.

Ilúzia vytvorená intelektom je fascinujúca a my chceme nútiť prírodné javy, aby sa zhodovali s našou logikou.

Dialektika vedomia je založená na skutočných životných skúsenostiach a nie na subjektívnom racionalizme.

Všetky zákony prírody existujú vo vnútri nás. Ak ich neobjavíme v sebe, tak ich mimo seba ťažko nájdeme.

Ludská bytosť je odrazom vesmíru a vesmír je odrazom ľudskej bytosti.

To, čo prežijeme vo vnútri nás je skutočné. Iba vedomie môže zažiť skutočnosť.

Jazyk vedomia je symbolický a hlboko významný. Iba tí, ktorí dosiahli osvietenie, mu rozumejú.

Tí, ktorí chcú prebudiť svoje vedomie, tak zo seba musia odstrániť všetky defekty, ktoré dohromady tvoria ego, "ja" a väznia našu Esenciu.

VEDECKÝ ŽARGÓN

Didaktická logika je vždy založená na predpokladoch (napr. "za týchto podmienok"), ktoré nám nikdy neumožnia priamo prežiť pravdu.

Prírodné javy sú veľmi vzdialené tomu, čo si o nich vedci myslia.

Hneď ako objavia nejaký jav, tak ho hneď označia nejakým zložitým výrazom z vedeckého žargónu.

Je jasné, že moderná veda používa zložitú terminológiu len preto, aby zastrela svoju vlastnú nevedomosť.

Prírodné javy nie sú v žiadnom prípade také, ako ich vedci vidia.

Život spolu so všetkými svojimi prejavmi sa odvíja z momentu na moment, od okamihu k okamihu. Keď sa ho vedecká myseľ snaží zadržať, aby ho analyzovala, tak ho tým zabije.

Akákoľvek dedukcia získaná pozorovaním prírodného javu nie je v žiadnom prípade zhodná s javom samotným. Nanešťastie vedecká myseľ, klamaná vlastnými teóriami, je pevne presvedčená o pravdivosti svojich dedukcií.

Nielenže zavádzajúci intelekt vidí v javoch iba odraz svojich predstáv, ale dokonca, a to je horšie, chce javy autoritársky formulovať, aby odpovedali jeho predstavám.

Tento problém je vskutku fascinujúce. Nikto z tých nevedomých, ultramoderných vedcov, by si nikdy nepripustil falošnosť svojich predstáv.

Je isté, že mudrlanti našej doby by sa nikdy nenechali označiť za pomýlených.

Sila ich vlastnej autosugescie spôsobila, že plne veria všetkým svojim vedeckým teóriám.

Je jasné, že pomýlená myseľ si myslí, že vie všetko a autoritársky chce, aby všetky prírodné procesy prebiehali v súlade s jej rozmarmi.

Hneď ako sa nejaký jav objaví, tak ho označíme a zaradíme ako by sme mu rozumeli.

Existujú tisíce výrazov, ktoré sme si vymysleli pre označenie javov, ale popravde homo sapiens nevie nič o skutočnosti javov.

Ako živý príklad toho, čo v tejto kapitole tvrdíme, je ľudské telo.

V mene pravdy môžeme dôrazne tvrdiť, že fyzické telo je veľkou neznámou pre moderných vedcov.

Takéto tvrdenie je veľmi kacírské pre pápeža modernej vedy a určite by sme si za to v ich očiach zaslúžili exkomunikáciu.

Avšak máme pádne dôvody pre takéto odvážne tvrdenie.

Nanešťastie pomýlené mysle sú natoľko presvedčené o svojej múdrosti, že si ani vzdialene nepripustia svoju nevedomosť.

Keby sme teraz oznámili význačným vedcom dnešnej doby, že gróf Cagliostro, veľmi zaujímavá osobnosť šestnásteho, sedemnásteho a osemnásteho storočia, je stále nažive v polovici dvadsiateho storočia, alebo že Paracelsus, významný stredoveký doktor žije dodnes, tak si buďte istí, že moderní vedci by sa nám vysmiali a nikdy by neprijali tieto tvrdenia.

Avšak je to tak. Oni skutočne na Zemi žijú. Sú to praví mutanti, nesmrteľní muži, ktorých telá sú staré tisíce alebo dokonca milióny rokov.

Autor tejto knihy pozná mutantov. Avšak si je vedomý skepticizmu modernej doby, neznalosti vedcov a nevedomosti mudrlantov.

Kvôli tomu si nerobíme naivné nádeje, že by fanatici vedeckého žargónu niekedy prijali naše neobvyklé tvrdenia ako skutočnosť.

Telo akéhokoľvek mutantu je výzvou pre vedcov modernej doby.

Telo mutantu dokáže zmeniť tvar a vrátiť sa do svojej pôvodnej podoby bez toho, aby bolo akokoľvek poškodené.

Telo mutantu môže okamžite preniknúť do štvrtej dimenzie a vziať na seba podobu akejkokoľvek rastliny alebo zvierat'a a vrátiť sa do pôvodného stavu bez následkov.

Telo mutantu sa úplne vymyká starým textom oficiálnej anatómie.

Nanešťastie žiaden z týchto výrokov nepresvedčí tých, čo sú omámení vedeckých žargónom.

Títo páni, usadení na svojich pápežských trónoch sa na nás pozerajú s pohrdaním, možno hnevom, alebo dokonca s trochou ľútosťou.

Avšak pravda je to, čo je. Mutanti sú veľkou výzvou pre všetky ultramoderné teórie.

Autor tejto knihy pozná mutantov, ale neočakáva, že by mu niekto veril.

Každý orgán v ľudskom tele je ovládaný zákonmi a silami, o ktorých vedci modernej doby nemajú ani páru.

Prírodné prvky sú sami o sebe neznáme oficiálnej vede. Najznámejšie chemické vzorce sú neúplné: H^2O , dva atómy vodíka a jeden atóm kyslíka tvorí vodu.

Avšak ak sa pokúsime v laboratóriu spojiť atóm kyslíka s dvoma atómami vodíka, tak výsledkom nie je voda ani vode nič podobné. Vzorec je totiž neúplný - chýba prvok ohňa. Iba s týmto prvkom (ohňom) je možné stvoriť vodu.

Intelektualizmus, bez ohľadu na to, ako brilantným sa môže zdať, nám nikdy neumožní zažiť to, čo je skutočné.

Triedenie látok a ich zložité názvy iba slúži ako zásterka pre vlastnú nevedomosť.

Je absurdné, ak intelekt vyžaduje, aby tá či oná látka mala toto jedno meno a tieto jedinečné vlastnosti.

Prečo si intelekt myslí, že vie všetko? Prečo klame sám seba a verí, že látky a javy sú také, ako ich sám vidí? Prečo chce intelekt, aby príroda bola dokonalým odrazom jeho teórií, predstáv, názorov, dogiem a predsudkov?

Je skutočnosťou, že prírodné javy nie sú také, ako si všetci myslia. A prírodné látky a sily nie sú v žiadnom prípade to, za čo ich intelekt považuje.

Prebudené vedomie nie je myseľ, pamäť, alebo čokoľvek podobné. Iba oslobodené vedomie je schopné priamo vidieť život v pohybe.

Avšak dôrazne opakujem, že ak v nás budú subjektívne elementy, tak vedomie bude v týchto elementoch uväznené a my nebudeme môcť žiť v trvalom a dokonalom osvietení.

Kapitola 9

Antikrist

Nablýskaný intelektualizmus, ktorý je výsledkom psychologického "ja", je bezpochyby Antikrist.

Tí, ktorí si myslia, že Antikrist je nejaká osobitná osoba narodená niekde na planéte Zem alebo pochádzajúca z toho či onoho štátu sú určite na omyle.

Úplne vážne musíme vyhlásiť, že Antikrist nie je jedna osoba, ale všetci ľudia.

Je jasné, že sám Antikrist existuje hlboko vnútri každej osoby a prejavuje sa mnohými spôsobmi.

Intelekt, ktorý slúži Duchu je užitočný. Avšak intelekt, ktorý je odlúčený od Ducha, je k ničomu.

Zloduchovia sa rodia z intelektualizmu bez duchovna - živý prejav Antikrista. Je zrejmé, že zloduch sám o sebe je Antikrist.

Bohužiaľ je dnešný svet plný tragédií a nešťastí ovládaný Antikristom. Stav chaosu, v ktorom sa dnešné ľudstvo nachádza, je nepochybne spôsobený Antikristom.

Ten zločinec, o ktorom hovoril Pavol z Tarzu vo svojich epištolách, je krutou realitou tejto doby. Už je tu, medzi nami. Jeho stopy môžeme vidieť všade. Je všadeprítomný.

Dohaduje sa v kaviarňach, vedie rokovania v Spoločnosti národov, sedí si pohodlne v Ženeve, vykonáva experimenty v laboratóriách, vynalieza jadrové bomby, riadené strely, jedovaté plyny, biologické bomby, atď.

Antikrist je fascinovaný svojím intelektom, ktorý je vlastný všetkým mudrlantom a ktorý si myslí, že vie všetko o prírodných javoch.

Antikrist verí, že vie všetko a pritom je uväznený v spleti vlastných teórií. Odmieta čokoľvek, čo sa podobá Bohu alebo čo je hodné uctievania. Prílišná sebestačnosť, pýcha a arogancia, ktorá je Antikristovi vlastná, je neznesiteľná. Antikrist smrteľne nenávidí kresťanské cnosti ako je viera, trpezlivosť a pokora.

Každý sa klania Antikristovi. Stojí za vynálezom nadzvukových lietadiel, skvostných lodí, nádherných áut, úžasných liekov, atď. Takéto veci... kto by mohol o Antikristovi pochybovať?

Každý, kto sa v tejto dobe pokúsi prehovoriť proti zázraku Zatrateného syna, je odsúdený k posmechu ostatných. Je terčom sarkastických a ironických poznámok. Každý ho má za hlupáka a neznalca.

Je ťažké prinútiť vážnych a pracovitých ľudí, aby pochopili tieto výroky. Vnútri nich samých je mnoho odporu proti týmto slovám.

Je jasné, že zvierá s intelektom, mylne nazývané ľudskou bytosťou, je robot, ktorý je programovaný v škôlke, základnej a strednej škole, na univerzite atď. Nikto nemôže poprieť, že roboti fungujú tak, ako sú naprogramovaní. Robot by bez programu nemohol fungovať. Antikrist vytvoril program, ktorý je nahraný v ľuďoch dnešnej doby, ktorá je plná úpadku.

Je strašne ťažké pochopiť tieto vyhlásenia, pretože nie sú súčasťou programu. Žiadny humanoidný robot nepripustí veci, ktoré nie sú v programe. Mysel' je natoľko pohltená týmto programom, že ani vzdialene nepochybuje o tom, že program je k ničomu. Riadi sa programom a pochybovať o ňom by bolo kacírstvo. Niečo neprijateľného a absurdného. Je úplne nemožné, aby robot pochyboval o svojom programe, pretože jeho vlastná existencia je závislá na programe.

Bohužiaľ veci nie sú také, ako si ľudia myslia. Existuje iná veda, iná múdrosť, ktorá je však pre nich neprijateľná. Humanoidný robot na ňu útočí, pretože na ňu nie je naprogramovaný. Nie je naprogramovaný, aby prijal inú vedu alebo čokoľvek iné, čo by sa odlišovalo od jemu známeho programu.

Antikrist vytvoril programy humanoidného robota a robot sa pokorne klania svojmu majstrovi. Ako by robot mohol niekedy pochybovať o múdrosti svojho majstra? Dieťa sa rodí čisté a nevinné. Esencia, ktorá vyžaruje z každého dieťaťa, je prekrásna. Je nepochybné, že príroda vkladá do mozgu novorodencov všetky divoké, prírodné, vesmírne a spontánne informácie, ktoré sú potrebné na pochopenie vyšších princípov. Tieto princípy sú obsiahnuté v prírodných javoch, ktoré sú vnímateľné zmyslami. To znamená, že novorodenec môže sám objaviť skutočnosť, ktorá sa skrýva za každým prírodným javom. Bohužiaľ program Antikrista tomu chce zabrániť, a preto sú tieto nádherné vlastnosti umiestnené prírodou do mozgu novorodenca skoro zničené. Antikrist zakazuje iný spôsob myslenia. Všetky narodené deti musia byť naprogramované podľa Antikrista.

Je nepochybné, že Antikrist na smrť nenávidí ten vzácny zmysel Bytia, ktorý je známy ako "schopnosť inštinktívne vnímať vesmírne pravdy".

Čistá veda, ktorá je iná ako zastarané a všadeprítomné univerzitné teórie, je niečo, čo je pre roboty Antikrista neprijateľné.

Veľa vojen, hladomorov a chorôb je podporované Antikristom po celom svete a tak tomu bude až do príchodu veľkej katastrofy. Bohužiaľ hodina veľkej pohromy sa blíži (čas, o ktorom hovoria všetci proroci) a žiadny človek sa neodvažuje povstať proti Antikristovi.

PSYCHOLOGICKÉ "JA"

Musíme preskúmať seba, to, čo som, to, čo myslí, cíti a koná. Tak získame veľké znalosti.

Všade okolo sú krásne teórie, ktoré sa nám páčia a ktoré nás priťahujú. Avšak sú nám k ničomu, pokiaľ nepoznáme sami seba.

Je iste fascinujúce študovať astronómiu alebo sa baviť čítaním vážne literatúry.

Avšak je ironické byť vzdelaný a pritom nevedieť nič sám o sebe, o svojom "ja", o svojej ľudskej osobnosti.

Každý si môže myslieť, čo chce. Subjektívne uvažovanie "zvierat'a s intelektom" - mylne nazývaného ľudskou bytosťou - zvládne úplne čokoľvek. Dokáže z komára urobiť somára rovnako tak ako zo somára urobiť komára. Je mnoho intelektuálov, ktorí sa hrajú s racionalizmom, ale k čomu to je vo svojom dôsledku dobré?

Byť učený neznamená byť múdry. Učených neznalcov je ako húb po daždi. Nielenže nevedia, ale oni dokonca ani nevedia, že nevedia.

Učení neznalci sú všetci tí, čo si myslia, že poznajú všetko a pritom nepoznajú ani sami seba.

Pokojne by sme mohli vymýšľať o psychologickom ja veľa krásnych teórií, ale o to nám v tejto kapitole nejde.

Musíme sa poznať priamo, takí akí sme, bez obalu a na rovinu.

To je možné iba vtedy, ak sa pozorujeme v každom okamihu, v každej chvíli.

Nejde o to vidieť sa cez predstavy, ktoré o sebe máme, alebo skrze intelektuálne špekulácie o tom, akí sme.

Ide o to sa vidieť priamo takí, akí sme. Jedine tak o sebe získame skutočné znalosti.

Hoci sa to zdá neuveriteľné, tak o sebe máme mnoho ilúzií.

To, čo si myslíme, že máme, tak nemáme, a to, čo si myslíme, že nemáme, tak máme.

Vytvorili sme si o sebe falošné predstavy, a preto musíme vykonať inventúru a zistiť, čoho máme príliš a čo nám naopak chýba.

Myslíme si, že máme niektoré dobré vlastnosti, ktoré v skutočnosti nemáme. Ale rovnako tak určite máme cnosti, o ktorých ani nevieme.

Sme v spánku, v nevedomí, a to je veľmi vážne. Bohužiaľ si o sebe myslíme len to najlepšie a nemáme ani páru o tom, že spíme.

Sväté písma neustále hovoria o tom, že sa treba zobudiť, ale neposkytujú systém, ktorý by k prebudeniu viedol.

Ale najhoršie zo všetkého je, že mnoho ľudí, čo číta Sväté písma, si ani neuvedomuje, že spia.

Každý si myslí, že sa pozná a nemá ani tušenie o tom, že existuje náuka o mnohých "ja".

V skutočnosti je v každej osobe mnoho "ja". Ja je vždy tvorené mnohými inými ja.

Tým chceme povedať, že vo vnútri nás je veľa "ja" a nie len jedno, ako predpokladajú učené neznalci.

Popierať, že vo vnútri máme veľa rôznych "ja", znamená klamať sám seba. Vlastne je úplne absurdné ignorovať vnútorné rozpory, ktoré každý z nás má.

"Ja si chcem čítať noviny", povie intelektuálnu ja. "Do čerta s čítaním", povie pohybové ja, "Ja chcem ísť na bicykli". "Zabudni na to", kričí tretie ego, "ja chcem jesť, som hladný!".

Ak by sme mohli sami seba vidieť psychologicky v zrkadle takí, akí naozaj sme, tak by sme sa mohli presvedčiť o tom, že nie som jeden, ale mnoho.

Ludská osobnosť je len bábka ovládaná neviditeľnými nitkami.

Ego, ktoré prisahá večnú lásku gnóze, je neskôr nahradené iným egom, ktoré nemá s prísahou nič spoločné. Potom taký jedinec gnózu opustí.

"Ja", čo prisahá večnú lásku jednej žene, je neskôr nahradené iným, ktoré s prísahou nemá nič spoločné. Potom sa taký muž zamiluje do inej ženy a jeho prísaha spadne ako domček z kariet.

Zviera s intelektom, mylne nazývané ľudskou bytosťou, je ako dom, v ktorom žije mnoho ľudí.

Mnoho "ja" sa nikdy nemôže na ničom zhodnúť, v dome vládne chaos. Každé ego sa háda s ostatnými a bojujú o nadvládu. Keď sa jednému podarí ovládnuť hlavné centrá organického stroja (človeka), tak sa cíti jedinečne, ako kráľ. Ale nakoniec je rovnako zvrhnutý.

Keď sa na veci pozeráme z tohto uhla, tak dospejeme k logickému záveru, že "cicavec s intelektom" nemá skutočný zmysel pre zodpovednosť.

To, čo stroj hovorí alebo robí, záleží výlučne na tom, ktoré ego ho momentálne kontroluje.

Je napísané, že Ježiš z Nazaretu vyhnal sedem démonov, sedem "ja", z tela Márie Magdalény. Toto predstavuje sedem hlavných hriechov.

Je zrejmé, že každý z týchto siedmich démonov je vodcom légie. A preto môžeme dospieť k prirodzenému záveru, že vnútorný Kristus bol schopný vypudiť tisíce rôznych ja z tela Márie Magdalény.

Ak o tomto budeme uvažovať, tak si jednoducho vyvodíme, že jediná hodnotná časť v nás je Esencia, ktorá je však bohužiaľ uväznená všetkými tými rôznymi "ja".

Nanešťastie je Esencia vždy obmedzená vo svojej činnosti práve kvôli svojmu uväzneniu.

Je nesporné, že Esencia čiže vedomie v nás hlboko spí.

Temnota

Je isté, že jeden z najväčších problémov našej doby je spleť labyrint rôznych teórií.

Je nepochybné, že v tejto dobe sa všade hemžia rôzne pseudo-ezoterické a pseudo-okultistické školy.

Obchod s dušami, knihami a teóriami je desivý. Len málo je tých, ktorí skutočne nájdu tajnú cestu medzi všetkými tými teóriami, ktoré si navzájom protirečia.

Najhoršie na všetkom je intelektuálna fascinácia. Máme sklon k tomu kŕmiť našu myseľ čímkoľvek, čo je po ruke.

Intelektuáli už nie sú spokojní len s obyčajnou literatúrou, ktorú je možno nájsť v každom kníhkupectve. Teraz, a to je ešte horšie, si svoje mozgy plnia lacnými pseudo-ezoterickými a pseudo-okultistickými knihami, ktorých je všade navôkol.

Výsledkom toho všetkého je, že intelektuáli sú zmätení a dezorientovaní.

Neustále dostávam listy a knihy. Tí, čo ich posielajú, sa zvyčajne pýtajú na to, čo si myslím o tej a tej škole alebo o tej a tej knihe. Ja obmedzujem svoju odpoveď len na toto: "Prestaňte byť iba zvedaví. Nie je potrebné, aby ste sa starali o to, čo robí niekto iný. Odstráňte ego zvedavosti, pretože to, čo učia iné školy, sa Vás nijako netýka. Berte veci vážne, spoznajte sami seba, študujte sa, pozorujte sa, atď."

To dôležité je poznať sám seba do hĺbky, na všetkých úrovniach mysli.

Temnota je nevedomie. Svetlo je vedomie. Musíme nechať svetlo, aby preniklo temnotou. Je jasné, že svetlo má silu poraziť temnotu.

Bohužiaľ ľudia sú uväznení v špinavom prostredí svojej vlastnej mysle a uctievajú svoje milované ego.

Ľudia si nechcú uvedomiť, že nie sú páni svojich životov. V skutočnosti je každý človek zvnútra ovládaný mnohými osobami. Tými osobami myslím ten dav našich "ja", ktorý si nosíme vždy so sebou.

Každé z týchto "ja" nám vkladá do mysle, čo si máme myslieť, do pusu, čo máme hovoriť, a do srdca, čo máme cítiť, atď.

Za týchto podmienok nie je človek nič viac, než robot ovládaný rôznymi ľuďmi, ktorí sa hádajú o nadvládu a túžia po kontrole hlavných centier organického stroja (človeka).

V mene pravdy prehlasujem, že nebohé zviera s intelektom, mylne nazývané ľudskou bytosťou, je psychicky nevyrovnané, aj keď si myslí pravý opak.

Cicavec s intelektom nie je v žiadnom prípade len "jeden", pretože to by bol v rovnováhe.

Bohužiaľ zvieria s intelektom je ovládané "davom", ako už bolo opakovane ukázané.

Ako môže byť humanoid s rozumom vyrovnaný? Aby existovala dokonalá rovnováha, tak je potrebné prebudené vedomie.

Iba svetlo vedomia, ktoré je plne sústredené na nás samotných, môže ukončiť kontrasty, naše psychologické protiklady.

Iba tak môžeme v sebe vytvoriť pravú vnútornú rovnováhu.

Vedomie sa prebudí, ak odstránime celú zbierku "ja", ktoré si v sebe nosíme. Dôsledkom potom bude skutočná psychická rovnováha.

Bohužiaľ si ľudia nechcú uvedomiť, že žijú život nevedome, že hlboko spia.

Ak by sa ľudia prebudili, tak by v sebe cítili ostatné ľudské bytosti.

Ak by sa ľudia prebudili, tak ostatní ľudia by cítili nás v sebe samých.

Potom je jasné, že by vojny nemohli existovať a Zem by bola skutočným rajom.

Svetlo vedomia nám poskytne pravú psychickú rovnováhu. Svetlo vedomia vidí všetko také aké je a dokáže všetko zaradiť na správne miesto.

Nevedomie davu je tak veľké, že ani nevidí, ako sú svetlo a vedomie prepojené.

Svetlo a vedomie sú nepochybne dva prejavy tej istej veci. Kde je svetlo, tam je aj vedomie.

Nevedomie je temnota. Temnota je vo vnútri nás samých.

Iba sebaopozorovaním môže svetlo preniknúť vnútornou temnotou.

A svetlo žiari v tme. A temnota tomu nerozumie. - Ján 1:5

TRI MYSLE

Existuje mnoho intelektuálnych darebákov, ktorí nerobia nič užitočného a sú plní nenávisťného skepticizmu.

V posledných troch storočiach sa odporný jed skepticizmus dostal do ľudskej mysle alarmujúcim tempom.

Až do 18. storočia bol slávny ostrov Nontrabada (tiež nazývaný Encubierta), nachádzajúci sa pri španielskom pobreží, trvalo viditeľný a hmatateľný.

Niet pochyb o tom, že tento ostrov sa nachádza v štvrtej dimenzii. Rozpráva sa o ňom veľa veselých príbehov.

Avšak po 18. storočí tento ostrov zmizol vo večnosti. Nikto o ňom od tej doby nepočul.

Za čias kráľa Artuša a rytierov okrúhleho stola boli elementály prírody ľahko viditeľné v trojrozmernom svete.

Existuje mnoho príbehov o elfoch, leprikonoch (škriatkovia) a vílach, ktoré stále žijú v hojných počtoch v Erine, Írsku. Bohužiaľ tieto nádherné a nevinné stvorenia, pochádzajúce z duše samotnej Zeme, už ľudia nie sú schopní vidieť. Dôvod je ten, že zvieracie ego narástlo v ľuďoch do obrích rozmerov.

V dnešnej dobe sa mudrlanti, čo nič nevedia, týmto veciam smejú, odmietajú ich, hoci hlboko vo vnútri nie sú ani vzdialene šťastní.

Keby ľudia pochopili, že máme tri mysli, tak by veci možno vyzerali inak. Možno by sa dokonca začali zaujímať o toto učenie.

Nanešťastie je učený neznalec pohltený prenasledovaním svojej náročnej akademickej kariéry a nemá vôbec čas sa vážnejšie zaoberať naším učením.

Títo stratení ľudia sú veľmi sebavedomí. Sú to nafúkaní intelektuáli. Myslia si, že idú po správnej ceste a nemajú ani najmenšie tušenie, že kráčajú v slepej uličke.

V mene pravdy musíme vyhlásiť, že v zásade máme tri mysli.

Tú prvú nemôžeme nazvať inak ako Zmyslovú myseľ. Tú druhú môžeme pomenovať ako Prostrednú myseľ. A tú tretiu nazvime Vnútorňá myseľ.

Podme sa teraz na tieto mysli zamerať a posúdiť každú z nich samostatne.

Je nesporné, že Zmyslová myseľ si vytvára základné predstavy skrze vonkajšie zmyslové vnímanie.

Vďaka tomu je Zmyslová myseľ veľmi nespoľahlivá a materialistická. Prijme iba to, čo môže byť v trojrozmernom svete ukázané.

Základné predstavy Zmyslovej mysle sú založené na informáciách z vonkajších zmyslových vnemov, a preto nikdy nemôže nič vedieť o tom, čo je skutočné. Nevie nič o Pravde, o tajomstvách života a smrti, o Duši, ani o Duchu.

Intelektuálom, ktorí sú úplne uväznení vo svojich piatich zmysloch a v predstavách Zmyslovej mysli, musí toto ezoterické učenie pripadať ako bláznovstvo.

Zmyslová myseľ má navrch v pobláznenom svete, pretože v podstate všetky informácie získavame z piatich zmyslov. Ako by mohla Zmyslová myseľ prijať niečo, čo je mimo zmyslov?

Zmyslová myseľ dokáže prijímať iba vnemy z piatich zmyslov, a preto je jasné, že všetky jej predstavy budú založené na informáciách z týchto vnemov.

Prostredná myseľ je iná. Tiež nemá priamu skúsenosť s tým, čo je skutočné - obmedzuje sa na názory a teórie.

V prostrednej mysli nájdeme všetky náboženské teórie, neochvejné dogmy, atď.

Iba Vnútoraná myseľ umožňuje človeku zažiť Pravdu.

Niet pochýb o tom, že Vnútoraná myseľ vytvára základné predstavy z informácií získaných z najvyššieho vedomia Bytia.

Vedomie môže nepochybne zažiť to, čo je skutočné. Je samozrejmé, že vedomie pozná pravdu.

Avšak aby sa mohlo vedomie vyjadriť, tak potrebuje prostriedok. Tým prostriedkom je Vnútoraná myseľ.

Vedomie pozná pravú skutočnosť každého prírodného javu a môže ju vyjadriť skrze Vnútoranú myseľ.

Ak sa chceme vymaniť zo sveta pochýb a nevedomosti, tak tým správnym krokom je otvorenie Vnútornej mysle.

Tým chcem povedať, že len otvorením Vnútornej mysli sa v človeku zrodí pravá viera.

Materialistický skepticizmus je známkou nevedomosti. Niet pochýb o tom, že učený znalec je zo sto percent skeptik.

Viera sa rodí z priameho vnímania pravdy, toho, čo je skutočné. Je to hlboká múdrosť. Je to prežitie toho, čo je mimo telo, city a myseľ.

Musíme sa naučiť rozlišovať medzi vierou a presvedčením. Presvedčenie nájdeme v Prostrednej mysli. Viera je znakom Vnútornej mysle.

Nanešťastie máme všeobecný sklon zamieňať vieru s presvedčením. Hoci sa to môže zdať paradoxné, tak platí nasledovné: "Tí, ktorí majú vieru, tak nemusia veriť".

To preto, že pravá viera je priama znalosť, presné poznanie a vlastná skúsenosť.

Po mnoho storočí si ľudia plietli vieru a presvedčenie. Preto je teraz pre nich také ťažké pochopiť, že viera je skutočná znalosť a nie iba bezvýznamné presvedčenie.

Vnútoraná myseľ má k dispozícii všetku múdrosť, ktorú oplýva vedomie.

Ten, kto otvoril svoju Vnútoranú myseľ, si pamätá všetky svoje minulé životy a pozná tajomstvo života a smrti. A pozná to nie vďaka tomu, že si o tom prečítal, že mu o tom niekto rozprával alebo že tomu verí, ale vďaka vlastnej, veľmi živej skúsenosti.

Zmyslovej mysli sa nepáči to, čo tu hovoríme. Zmyslová myseľ toto nemôže prijať, pretože je to mimo jej chápania. Nemá to totiž nič spoločné so zmyslovým vnímaním. Je to v rozpore s jej základnými predstavami, s tým, čo sa učí v škole alebo píše v rôznych knižkách.

To, čo tu hovoríme je tiež neprijateľné pre Prostrednú myseľ. Je to totiž v rozpore s jej presvedčeniami. Je to v rozpore s tým, čo jej bolo vštepované na hodinách náboženstva.

Ježiš, veľký Kabír varoval svojich učeníkov:

"Dajte si pozor, a chráňte sa kvasu farizejov a saducejov." - Matúš 16:6

Je zrejmé, že Ježiš Kristus mal na mysli učenie materialistických saducejov a pokryteckých farizejov.

Učenie saducejov predstavuje Zmyslová myseľ. Je to učenie piatich zmyslov.

Učenie farizejov nájdeme nado všetku pochybnosť v Prostrednej mysli.

Farizeji sa zúčastňujú rituálov, aby boli videní, aby sa o nich hovorilo, že sú to dobrí ľudia. Pretvarujú sa pred ostatnými, ale nikdy na sebe nepracujú.

Je nemožné otvoriť Vnútoranú myseľ, ak nepremýšľame o našej psychike.

Hneď ako niekto začne so sebapozorovaním, tak je to znamenie, že takáto osoba začína o svojej psychike premýšľať.

Ak si nepripúšťame skutočný stav našej psychiky alebo ak neveríme, že je možné ju zmeniť, tak určite nebudeme cítiť potrebu pozorovať svoje "ja".

Hneď ako však človek prijme náuku o mnohých "ja" a chápe, prečo je tak potrebné odstrániť zo svojej psychiky rôzne ega (t.j. aby oslobodil vedomie, esenciu), tak si tiež uvedomí nutnosť psychologického sebapozorovania.

Je zrejmé, že odstránením neprijateľných elementov z našej psychiky dôjde k otvoreniu Vnútornej mysle.

Otvorenie Vnútornej mysle je postupný proces. Čím viac ega je odstránené, tým viac sa Vnútoraná myseľ otvára.

Ak niekto odstráni svoje ego zo 100 percent, tak je jasné, že jeho Vnútoraná myseľ sa tiež otvorí zo 100 percent.

Takáto osoba bude mať nezlomnú vieru. Teraz už môžete pochopiť slová Krista:

Ak budete mať vieru ako horčičné zrnko a poviete tomuto vrchu: "Prejdi odtiaľto tam" a on prejde a nič pre Vás nebude nemožné. - Matúš 20:17

PRÁCA S PAMÄŤOU

Každá osoba má svoju osobnú psychiku. To je nepochybné, nesporné a nepopierateľné.

Bohužiaľ ľudia toto ani nenapadne a mnohí to nikdy neprijmú. Sú chytení v zmyslovej myšli.

Každý pripustí, že fyzické telo existuje, pretože ho môžeme vidieť alebo sa ho dotýkať. Naša psychika je však iná záležitosť. Nemôžeme ju vnímať žiadnym z piatich zmyslov. Z tohto dôvodu máme všeobecne sklon ju podceňovať, zosmiešňovať alebo úplne ignorovať, pretože ju nepovažujeme za dôležitú.

Je nepochybné, že hneď ako niekto začne so sebazpozorovaním, tak je to neomylné znamenie, že pochopil skutočnosť týkajúcej sa vlastnej psychiky.

Je jasné, že nikto nezačne so sebazpozorovaním, ak na to nemá veľmi pádny dôvod.

Hneď ako niekto začne so sebazpozorovaním, tak sa začne od ostatných veľmi líšiť. To naznačuje, že je možné dosiahnuť vnútornej zmeny.

Bohužiaľ ľudia sa nechcú zmeniť. Sú spokojní so stavom, v akom sa nachádzajú.

Je veľmi bolestivé pozeráť sa na ľudí, ako sa rodia, dospievajú, rozmnožujú sa, hrozne trpia a umierajú bez toho, aby vedeli prečo vlastne.

Zmena je zásadná, ale nie je možné sa zmeniť, ak nezačneme so sebazpozorovaním.

Mali by sme si uvedomiť, že našim cieľom je získať znalosť o sebe, pretože humanoidi s rozumom sami seba nepoznajú.

Keď človek objaví psychický defekt, tak vlastne urobí veľký krok, pretože má možnosť ho študovať a dokonca ho odstrániť.

Je nemožné spočítať všetky psychické defekty, ktoré sú vo vnútri nás, pretože ich je toľko, že by nám nepomohla ani kalkulačka.

Najhoršie však je, že nevieme posúdiť vážnosť akéhokoľvek defektu. Vždy sa na neho pozrieme povrchno a nevenujeme mu riadnu pozornosť. Považujeme ho za nedôležitý.

Keď prijmeme skutočnosť, že nie som jeden, ale mnoho, a keď pochopíme význam vypudenia siedmich démonov z tela Márie Magdalény, tak sa náš spôsob uvažovania od základu zmení (v tom, ako sa pozeráme na psychické defekty).

Náuka o mnohých "ja" pochádza zo 100 percent z tibetskej a gnostickej tradície.

Nie je moc príjemné zistiť, že vo vnútri každej osoby žijú stovky a tisíce psychologických osôb.

Každý psychický defekt je jedna osoba, ktorá v nás žije.

Sedem démonov, ktoré veľký majster Ježiš Kristus vyhnal z tela Márie Magdalény, je sedem smrteľných hriechov: hnev, chamtivosť, žiadostivosť, závisť, pýcha, lenivosť a obžerstvo.

Každý jeden z týchto démonov je prirodzene vodcom samostatnej légie démonov.

V starovekom Egypte, krajine faraónov, zasvätenec musel zabiť červených Sethových démonov vo svojej vlastnej psychike, ak chcel dosiahnuť prebudenie vedomia.

Keď aspirant pochopí, ako to je v skutočnosti s psychickými defektmi, tak zatúži po zmene. Už nechce žiť v stave, v akom žil doteraz - totiž s mnohými inými ľuďmi vo vnútri. Preto začne pozorovať svoje "ja".

Človek žasne, hneď ako zistí, že existuje poriadok v odstraňovaní dave psychických agregátov, ktoré zosobňujú naše chyby.

Najzaujímavejšie na tom je, že tento poriadok sa objavuje postupne v súlade s dialektikou vedomia.

Dialektika rozumu nemôže byť nikdy lepšia ako dialektika vedomia.

S postupom času sa ukáže, že poriadok v psychickej práci je ustanovený naším najvnútornejším Bytím.

Je potrebné objasniť veľký rozdiel, ktorý existuje medzi egom a Bytím. "Ja" nemôže nikdy vytvoriť poriadok v psychických záležitostiach. "Ja" je totiž samo o sebe výsledkom chaosu.

Iba Bytie má schopnosť vytvoriť poriadok v našej psychike. Bytie je Bytie a dôvod pre existenciu Bytia je samotné Bytie.

Poriadok v súdeníu a odstraňovaní našich psychických defektov sa stane zrejším vďaka sebaopozorovaniu.

Všetky ľudské bytosti majú schopnosť sami seba pozorovať. Táto schopnosť však spí, pretože ju ľudia nepoužívajú. Tréningom dôjde postupne k jej prebudeniu a zdokonaleniu.

Vďaka tejto schopnosti môžeme priamo vnímať všetky tie rôzne "ja" žijúce vo vnútri nás (a nie o nich iba teoretizovať).

V oblasti parapsychológie sa už začala študovať otázka mimozmyslového vnímania. Existencia mimozmyslového vnímania bola ukázaná v sérii pokusov, ktoré sú veľmi rozsiahle zdokumentované.

Tí, ktorí ignorujú existenciu mimozmyslového vnímania, sú úplne nevedomí. Sú to intelektuálni zloduchovia, uväznení vo zmyslovej mysli.

Avšak schopnosť sebaopozorovania siaha oveľa hlbšie, než naznačujú jednoduché závery parapsychológie. Vďaka nemu môžeme veľmi dobre pozorovať sami seba a plne si tak overiť hroznú realitu nášho vnútorného sveta.

Hneď ako sa vo vnútornej práci ustanoví poriadok, tak je možné tiež pracovať s pamäťou. To je veľmi zaujímavé a navyše tiež veľmi užitočné pre náš vnútorný vývoj.

Vďaka práci s pamäťou môžeme určite objaviť rôzne "fotografie" z našej minulosti. Vďaka tomu uvidíme živé a možno dokonca odpudzujúce obrazy toho, čo sme boli predtým, než sme začali pracovať na radikálnej premene našej psychiky.

Je nepochybné, že sa už potom nikdy nebudeme chcieť vrátiť do stavu, v akom sme sa predtým nachádzali.

Takáto "fotografia" tak slúži ako užitočné porovnanie spiatočnickej, neohrabanej a nešťastnej minulosti s premenenou prítomnosťou.

Rôzne udalosti majúce vplyv na psychiku sú zaznamenané tak, ako po sebe idú, centrom psychického seba pozorovania.

V našej psychike sú neprijateľné elementy, o ktorých existencii nemáme ani poňatia.

Pre čestného muža, zasluhujúceho si uznanie, neschopného vziať si niečo, čo mu nepatrí, je šokujúce zistiť, že v hĺbinách jeho psychiky žije rad zlodejských "ja". Je to šokujúce, ale nie nemožné.

Úžasná žena s mnohými cnosťami, či dievča duchovne založené a s výborným vzdelaním, môžu vďaka seba pozorovaniu objaviť krdel' prostitútok, ktoré žijú v ich psychike. Z takejto myšlienky sa robí zle a je neprijateľná pre intelektuálne centrum akéhokoľvek riadneho občana. Avšak všetko toto je možné v oblasti psychického seba pozorovania.

TVORIVÉ POCHOPENIE

Bytie a vedenie musí byť v rovnováhe, aby mohlo dôjsť k náhlemu záblesku pochopenia v našej duši.

Ak je vedenie väčšie ako Bytie, tak to vedie k intelektuálnemu zmätku.

Ak je Bytie väčšie ako vedenie, tak to môže viesť k vážnym prípadom hlupáctva. Z človeka sa stane stupídny svätý.

Je vhodné sa pozorovať v každodennom živote, aby sme objavili, čo v nás je.

Každodenný život je psychologická škola, v ktorej môžeme objaviť naše psychické defekty.

Ak sme pozorní, v stave ostražitého vnímania, tak si môžeme plne overiť, že skryté defekty spontánne vyskakujú ako čertíci.

Je zrejme, že musíme pracovať na objavenom defekte vedome, a to za účelom jeho oddelenia z našej psychiky.

Zo všetkého najdôležitejšie je ale nestotožniť sa so žiadnym defektom, ak ho skutočne chceme odstrániť.

Predstavte si, že stojíte na doske, ktorú chcete oprieť o stenu. Je nemožné oprieť dosku o stenu, ak na nej stále stojíte.

Rovnako tak sa nesmieme stotožniť so žiadnym psychickým agregátom, ak ho skutočne chceme oddeliť z našej psychiky.

Keď sa človek s tým "ja" stotožní, tak ho nezničí, ale naopak posilní.

Napr. dajme tomu, že ego žiadostivosti sa zmocní intelektuálneho centra a začne na plátne našej mysli premietiť vášnivé sexuálne scény. Je nesporné, že stotožnenie sa s týmito obrazmi ego žiadostivosti posilňuje.

Avšak ak sa človek s obrazmi nestotožní, ale naopak ich oddelí zo svojej psychiky a považuje ich za otravných démonov, tak je zrejme, že u takého človeka sú dobré predpoklady pre tvorivé pochopenie.

Potom si môže dovoliť posúdiť daný psychický defekt a plne si ho uvedomiť.

Problém je ale v tom, že ľudia sa obvykle s defektom stotožní, a to je vskutku poľutovaniahodné.

Keby ľudia poznali náuku o mnohých "ja", keby rozumeli, že ani ich vlastné životy im nepatria, tak by sa takejto chyby nedopustili.

Zlostné scény, výjavy žiarlivosti, atď. sú v každodennom živote veľmi užitočné, keď sa neustále seba pozorujeme.

Tak si môžeme ľahko overiť, že ani naše myšlienky, ani naše túžby, a ani naše činy nám nepatria.

Je nesporné, že mnohopočetné "ja" je ako posol zlých správ. Vkladá nám myšlienky do mysle, city do srdca a činy všetkého druhu do nášho motorického centra.

Je žalostné, že nie sme páni sami seba a rôzne psychické bytosti si s nami robia, čo chcú.

Nanešťastie ani vzdialene netušíme, čo je s nami zle a správame sa ako bábky ovládané neviditeľnými nitkami.

Najhoršie zo všetkého je, že namiesto vzbury proti takejto tajnej nadvláde robíme týchto tyranov silnejších. Stávajú sa silnejšími zakaždým, keď sa s nimi stotožníme.

Akákoľvek pouličná scéna, rodinné dráma, hlúpa hádka medzi manželmi je bezpochyby spôsobená tým, či oným "ja", a to by sme si mali vždy uvedomiť.

Každodenný život je zrkadlo, v ktorom vidíme to, čo naozaj sme.

Najprv musíme pochopiť, prečo je tak dôležité vidieť seba samých a prečo je tak dôležité sa zmeniť. Iba potom budeme skutočne chcieť pozorovať svoje "ja".

Ten, kto je spokojný so svojím životom - hlupák, leňoch alebo ten, kto je ľahostajný - nikdy nebude cítiť potrebu vidieť sám seba. Príliš bude milovať sám seba, než aby prehodnotil svoje správanie a spôsob života.

Komédie, drámy a tragédie každodenného života sú spôsobené rôznymi "ja". Tieto "ja" musia byť pochopené.

V žiarlivej scéne plnej vášne sú zapletené ego žiadostivosti, hnevu, pýchy, žiarlivosti, atď. Neskôr musíme preskúmať každé ego zvlášť, aby sme ho plne pochopili a mohli ho tak odstrániť.

Pochopenie nemá hraníc. Preto je dôležité vždy ísť hlbšie. Ak niečo pochopíme dnes, tak zajtra to pochopíme lepšie.

Ak sa na veci pozeráme takto, tak je zrejmé, ako sú rôzne životné situácie užitočné. Môžu byť použité ako zrkadlo, v ktorom objavíme naše defekty.

Tým však nemyslíme, že každodenné komédie, drámy a tragédie sú nádherné a dokonalé. Takéto tvrdenie by bolo smiešne.

Avšak nech už sú tie situácie akokoľvek absurdné, tak sú skvelou psychologickou školou.

Práca, ktorá má za cieľ odstrániť rôzne elementy, ktoré tvoria "ja", ego, je strašne ťažká.

Zločiny sú skryté v krásnych veršoch. V príjemnej vôni chrámov číhajú prehrešky.

Občas je zločin tak dobre zamaskovaný, že si ho ľudia pomýlia so svätosťou. Niekedy je zločin tak krutý, že vyzerá ako láskavosť.

Zločin je občas odetý v sudcovskom talári, v habite majstra, v otrhanom odeve žobráka, v saku obchodníka a dokonca v plášti Krista.

Pochopenie je základ, ale tým práca na odstránení psychických defektov nekončí.

Je potrebné a nevyhnutné, aby sme si boli vedomí každého nášho ega, aby sme ho oddelili z našej psychiky. Ale to nie je všetko, ešte niečo chýba a o tom je nasledujúca kapitola.

KUNDALINÍ

Dospeli sme k veľmi chúlостivému bodu - rád by som teraz totiž hovoril o Kundaliní, ohnivom hadovi našich kúzelných schopností, o ktorom sa hovorí v toľkých orientálnych textoch plných múdrosti.

Kundaliní je veľmi dobre zdokumentovaná skutočnosťou a je to niečo, čo stojí za preskúmanie.

V stredovekých textoch o alchýmii je Kundaliní astrálny podpis svätej spermie, Stella Maris, Morská panna, ktorá múdro vedie tých, ktorí pracujú na Veľkom diele.

Medzi Aztékmi je známa ako Tonantzin, medzi Grékmi ako Diana. V Egypte je to Eset, Nebeská matka, ktorej závoj žiadny zo smrteľníkov neodkryl.

Niet pochyb o tom, že ezoterické kresťanstvo sa nikdy nezrieklo uctievania Nebeskej matky Kundaliní. Ona je Marah, alebo tiež RAM-IO, MARIE.

To, o čom sa ortodoxné náboženstvo nikdy nez zmienilo, aspoň nie verejne, je Eset vo svojej samostatnej ľudskej podobe.

Iba zasvätencom bolo totiž v tajnosti povedané, že táto Nebeská matka existuje samostatne v každej ľudskej bytosti.

Je potrebné zdôrazniť, že Matka-Boh, Rhea, Cybele, Adonia alebo nech už ju nazveme akokoľvek, je variantom nášho vlastného Bytia.

Povedané na rovinu, každý z nás má svoju vlastnú, osobnú Nebeskú matku.

V nebi existuje toľko matiek, koľko je bytostí na povrchu zemskej.

Kundaliní, Aspekt Brahmana, je tajomná energia, ktorá stojí za existenciou sveta.

V svojej psychologicko-nej podobe ju možno nájsť v anatómii, ktorá je však skrytá ľudským zrakom. Kundaliní sa nachádza tri a pol krát stočená v magnetickom centre umiestnenom v kostrči.

Tu leží Nebeská princezná a ticho odpočíva ako každý iný had.

V centre tejto čakry je ženský trojuholník čiže jóni, do ktorého sa vkladá mužský lingam.

V tomto atómovom či kúzelnom lingame, ktorý predstavuje tvorivú sexuálnu silu Brahmana, sa nachádza stočený had, vznešená Kundaliní.

Ohnivá kráľovná sa vo svojej hadej podobe prebudí vďaka tajnému alchýmickému postupu, ktorý som opísal v knihe *Tajomstvo zlatého rozkvetu*.

Hneď ako sa táto božská sila prebudí, tak začne víťazne stúpať miechovým kanálikom v chrbtici. Počas tohto procesu dochádza k prebudeniu božských schopností.

Posvätný had je niečo zázračného a božského. Je to naše vlastné Bytie, vlastne jeho variant.

Nie je účelom tejto rozpravy poskytnúť techniky, ktorými sa posvätný had prebudí.

V tejto práci by som rád zdôraznil, prečo je tak dôležité odstrániť zo svojej podstaty ego.

Mysel sama o sebe nemôže radikálne zmeniť žiadny psychický defekt.

Mysel môže defekt označiť, premiestniť ho z jednej úrovne na inú, schovať ho pred ostatnými alebo dokonca pred nami samými, ospravedlňovať ho, ale nikdy ho nemôže úplne zlikvidovať.

Pochopenie defektu je moc dôležité, ale nie je to všetko. Odstránenie je nevyhnutné.

Pozorovaný defekt musí byť preskúmaný a úplne pochopený predtým, než je možné ho úplne odstrániť.

Potrebujeme silu, ktorá je vyššia než myseľ. Potrebujeme takú silu, ktorá je schopná odstrániť pochopené a odsúdené "ja" v samotných atómoch.

Našťastie taká tajná sila existuje. Je to sila, ktorá je mimo telo, city a myseľ, hoci, ako už bolo vysvetlené v predchádzajúcich paragrafoch, jej prejav môžeme nájsť v hlavnej kostrčovej kosti.

Hneď ako pochopíme nejaký svoj defekt, tak sa potom musíme ponoriť do hlbokkej meditácie a prosieť, modliť sa a žiadať našu vlastnú Nebeskú matku, aby tento defekt odstránila.

Toto je technika, ktorú je možné odstrániť tie nepríjemné elementy, ktoré si nosíme vo vnútri.

Nebeská matka Kundaliní má moc spáliť akýkoľvek psychický defekt na popol.

Bez použitia tejto techniky, toho postupu, sú všetky pokusy o odstránenie ega zbytočné a smiešne.

INTELEKTUÁLNE NORMY

V každodennom živote má každá osoba viac-menej strnulý spôsob myslenia a nie je otvorená novému. To je nevyvrátiteľné, nepopierateľné a nezvratné.

Mysel intelektuálneho humanoida je zdegenerovaná, chátrajúca a v stave úpadku.

Dnešné ľudstvo má schopnosť chápať asi tak ako stará, hrdzavá práčka. Štruktúra myslenia je mechanická, zastaraná a smiešna.

Mysel je veľmi strnulá, chýba jej pružnosť. Je chytená v rôznych normách, ktoré už dávno neplatia.

Každý má svoje strulé, pevné normy a kritériá, podľa ktorých sa neustále chová a koná.

Najsmutnejšie však je, že milión kritérií rovná sa miliónu smiešnych a hnijúcich noriem.

Každopádne ľudia si myslia, že majú vždy pravdu. Každá mysel je svet sám o sebe a nie je pochýb o tom, že v týchto mentálnych bludiskách by sme našli úplné nezmysly a neznesiteľnú hlúposť.

Kvôli úzkemu spôsobu myslenia davu ľudí ani v najmenšom netušia, v akom intelektuálnom väzení sa nachádzajú.

Títo moderní ľudia si o sebe myslia len to najlepšie, chvastajú sa, ako sú liberálni, geniálni a všetkému otvorení.

Učení nezalci sú tí najtvrdohlavejší. V štýle Sokrata môžeme povedať: "Nielenže nevedia, ale oni ani nevedia, že nevedia."

Intelektuálni ničomníci lipnú na svojich zastaraných normách a dôrazne odmietajú čokoľvek, čo je s nimi v rozpore.

Učení mudrlanti, čo nič nevedia, si myslia, že čokoľvek sa odlišuje od ich pevne daných a zhrdzavených postupov, je úplne smiešne. Títo úbohí ľudia tak sami seba strašne klamú.

Pseudo-mudrci dnešnej doby sa tak s pohrdaním pozerajú na tých, ktorí majú odvahu zavrhnúť ich zastarané štandardy. Najhoršie však je, že si vôbec neuvedomujú svoju vlastnú nešikovnosť.

Intelektuálne zubožené týchto skazených myslí je také, že dokonca s aroganciou žiadajú predvedenie toho, čo je skutočné, toho, čo je mimo mysel.

Ľudia so zakrpatenou inteligenciou odmietajú pochopiť, že zážitok toho, čo je skutočné, prichádza iba v neprítomnosti ega.

Je jasné, že je nemožné priamo pochopiť tajomstvo života a smrti, ak neotvoríme vnútornú myseľ.

V tejto kapitole musím znovu opakovať, že iba vyššie vedomie Bytia je schopné zažiť pravdu.

Vnútorná myseľ dokáže pracovať len s informáciami, ktoré dostane od vesmírneho vedomia Bytia.

Subjektívny intelekt, plný svojho dialektického uvažovania, nepozná nič mimo oblasť svojho pôsobenia.

Už sme hovorili o tom, že predstavy, ktoré sú obsiahnuté rozumu, sa zakladajú na informáciách z piatich zmyslov.

Tí, ktorí sú uväznení vo svojich intelektuálnych postupoch a pevných štandardoch budú vždy v opozícii proti našim revolučným myšlienkam.

Len úplným odstránením ega je možné prebudiť vedomie a otvoriť Vnútornú myseľ.

Avšak tieto revolučné vyhlásenia nezapadajú do formálnej a dialektickej logiky, a preto zaujaté a zdegenerované mysli sa stavajú na odpor.

Úbohí intelektuáli si želajú naliať more do pohára, keď predpokladajú, že univerzita môže ovládať vesmírnu múdrosť a že všetky vesmírne zákony sa musia podrobiť ich starým akademickým pravidlám.

Nevedomé studne múdrosti ani vzdialene netušia, v akom zdegenerovanom stave sa nachádzajú.

Čas od času sa takí ľudia na chvíľu objavia v našom ezoterickom svete, ale čoskoro sú pohltení intelektom a zmiznú navždy z duchovného javiska.

Intelekt je príliš povrchný na to, aby prenikol do hĺbok Bytia.

Hlupáci môžu vďaka svojim intelektuálnym procesom dospieť k rôznym vynikajúcim záverom, hoci budú tieto závery úplne smiešne.

Ani správne predstavy o tom, čo je skutočné, nemôžu nikdy nahradiť autentický zážitok.

Uvažovanie je hra, pri ktorej sú tí, čo uvažujú, fascinovaní sami sebou, a preto sú veľmi ľahko oklamaní.

Brilantné myšlienkové pochody oslňujú intelektuálnych darebákov a sú zdrojom smiešnej sebestačnosti. Títo ľudia potom odmietajú čokoľvek, čo na sebe nemá prach z knižnice, alebo nie je napísané univerzitným atramentom.

Ľudia, ktorí sa opíjajú alkoholom, sú považovaní za chorých, ale tí, čo sa opíjajú teóriami, sú považovaní za géniov.

Je velmi těžké určit, kde u těchto lidí končí jednoduchý intelektualismus a kde začíná šílenstvo.

Kým budeme uváznení v skazených a zahnívajících intelektuálních normách, tak je nemožné zažít to, čo je mimo myseľ, to, čo je mimo čas, to, čo je skutočné.

VEDOMIE AKO NÔŽ

Niektorí psychológovia hovoria o vedomí ako o noži, ktorý je schopný od nás oddeliť to, čo je k nám pripútané.

Títo psychológovia veria tomu, že jediný spôsob, ako uniknúť moci toho či onoho "ja" je jeho dôkladné pozorovanie, a to za účelom jeho pochopenia, uvedomenia.

Títo ľudia si myslia, že týmto spôsobom nakoniec dôjde k oddeleniu toho či onoho "ja" z našej psychiky, aj keď merateľné čo i len šírkou noža.

Tvrdia, že "ja", ktoré sme vedome zo seba oddelili, je ako vetva odrezaná od stromu.

Hovoria, že uvedomením akéhokoľvek "ja" dôjde k jeho oddeleniu z našej psychiky a tým ho odsúdime na smrť.

Hoci to znie veľmi presvedčivo, tak takáto teória v praxi nefunguje.

"Ja", ktoré bolo vedome oddelené od ľudskej osobnosti je totiž ako čierna ovca rodiny, ktorá bola vyhodená z domu. Nezomrie, ale stále prežíva v našej psychológii.

Premení sa na démona pokušenia a chce sa vrátiť domov. Nevzdáva sa tak ľahko. V exile sa mu totiž vôbec nepáči. Čaká len na vhodnú príležitosť, na chvíľku nepozornosti, aby sa mohlo vrátiť späť do našej psychiky.

Najhoršie ale je, že v takto oddelenom "ja" je uväznené isté percento vedomia, našej esencie.

Psychológovia, ktorí takto chybné uvažujú, nemôžu byť nikdy úspešní v odstránení žiadneho zo svojich "ja". Proste zlyhajú.

Je úplne zbytočné snažiť sa vyhýbať Kundaliní.

V skutočnosti sa totiž "nevďačné dieťa" samo o sebe nikam nedostane, ak chce na sebe pracovať.

Je jasné, že "nevďačným dieťaťom" myslím tých, ktorí sa vysmievajú Eset, svojej vlastnej, osobnej Nebeskej Matke.

Eset je jednou zo samostatných častí nášho vlastného Bytia, je z neho odvodená. Ohnivý had, ktorý nám umožní prístup k našim magickým schopnostiam, je Kundaliní.

Je jasné, že iba Eset má moc odstrániť akékoľvek "ja". To je nepopierateľné, nesporné a nezvratné.

Kundaliní je zložené slovo: prvá jeho časť KUNDA nám pripomína strašný orgán Kundabafer; druhá časť LINI je potom výraz z Atlantídy, ktorý znamená koniec.

Kundaliní preto znamená "koniec odporného orgánu Kundabafru". Je nevyhnutné rozlišovať medzi Kundaliní a Kundabafrom.

Ako už sme povedali v predchádzajúcej kapitole, ohnivý had, ktorý nás obdarí magickými schopnosťami, je tri a polkrát stočený v magnetickom centre umiestnenom v kostrčovej kosti pri koreni chrbtice.

Keď je had na vzostupe, tak je to Kundaliní. Keď je na zostupe, tak je to Kundabafer.

Vďaka bielej tantré bude had víťazne stúpať chrbticou a cestou prebudí schopnosti, ktoré majú bohovia.

Vďaka čiernej tantré bude had klesať z kostrče smerom dole, do atómových pekiel každej ľudskej bytosti. Takto sa z mnohých adeptov stanú strašne zvrátení démoni.

Tí, ktorí zamenia zlé a temné vlastnosti, ktorými oplýva klesajúci had, za vlastnosti stúpajúceho hada zlyhali v práci na sebe samom.

Škody napáchané odporným orgánom Kundabafrom môžu byť napravené len vďaka Kundaliní.

Týmito škodami myslím ego, čo je súbor všetkých psychických defektov.

Uhrančivá sila klesajúceho hada viedla ľudstvo do nevedomia.

Iba stúpajúci had nás môže z nevedomia prebudíť. Toto je pravda ukrytá v hermetizme. Teraz už môžeme lepšie pochopiť hlboký význam posvätného slova Kundaliní.

Vedomá vôľa je vždy symbolizovaná ako posvätná žena, Maria, Eset, ktorá rozdrví hlavu klesajúceho hada.

Povedané na rovinu, duálny prúd svetla, žijúci a astrálny oheň Zeme je symbolizovaný v starovekých mystériách ako had s býkom, cap alebo psia hlava.

Sú to dva hady, ktorí sú ovinuté okolo Hermesovej palice (caduceus) a had-pokušiteľ z Raji. Je to samozrejme tiež Mojžišov medený had, ktorý uzdravoval ľudí.

Je to cap na Sabate a Bafomet gnostických templárov, dvojité chvost hada, ktorý utvára nohy Abraxovho slnečného kohúta.

Čierny lingam vložený do kovovej jóni (symboly hinduistického boha Šivu) je tým tajným kľúčom k prebudeniu stúpajúceho hada čiže Kundaliní. Kundaliní bude stúpať pod podmienkou, že nikdy v živote nerozlejeme Hermesov pohár.

Píšeme medzi riadkami pre tých, ktorí vedú medzi riadkami čítať. Kto dosiahol určitého stupňa pochopenia, tak toto pochopí. Tu ponúkame múdrosť.

Tí, čo praktizujú čiernu tantru, sú iní. Prebudia a vypestujú odporný orgán Kundabafer (ktorý je symbolizovaný ako had pokušenia v Raji), keď počas svojich obradov páchajú neodpustiteľný zločin - vylievajú posvätné víno.

PSYCHICKÁ KRAJINA

Tak ako existuje prírodná krajina okolo nás, tak rovnako tak existuje psychologická krajina vnútri nás.

Ľudia nikdy neignorujú mesto alebo oblasť, v ktorom sa nachádzajú. Avšak ich psychická oblasť je im neznáma.

Kedykoľvek sa niekoho spýtate, v ktorom mieste sa práve nachádza, tak Vám to hneď šikovne povie. Ale z hľadiska psychológie tomu je práve naopak. Ľudia zvyčajne nemajú ani tušenie, kde práve sú vo svojej psychickej krajine v daný moment.

Vo fyzickom svete sú komunity slušných a čestných ľudí. To isté je aj vo vnútri nás. Bezpochyby v našej psychike existujú vznešené a krásne komunity.

Avšak vo fyzickom svete existujú aj miesta plné nebezpečných zločincov. To isté platí pre oblasti v našej psychike.

Vždy záleží na tom, s kým sa priateľíme. Ak sú naši kamaráti opilci, tak nepochybne skončíme v krčme. Ak sú plní sexuálnej žiadostivosti, tak skončíme v bordeli.

V našej psychickej krajine má každý z nás svojich spoločníkov, svoje "ja", ktorí nás budú ťahať tam, kam chcú, v súlade s ich túžbami.

Počestná žena, skvelá manželka, ktorá žije v krásnom dome vo fyzickom svete, sa vo svojej psychickej krajine môže nájsť v nevestinci plnom prostitútok, a to kvôli svojim oplzlým "ja".

Ctihodný muž s nepoškvrnenú povest'ou, ktorý je vzorným občanom, môže vo svojej psychickej krajine nájsť sám seba v zlodejskom brlohu. Na vine budú jeho ohavní spoločníci, zlodejské "ja" hlboko zakorenené v jeho podvedomí.

Pustovník, kajúcnik alebo mních, ktorý si skromne žije v kláštore, môže vo svojej psychike nájsť sám seba medzi vrahmi, zločincami a ľuďmi závislými na drogách. Dôvodom sú "ja" ukryté v podvedomí a nevedomí, hlboko skryté v zložitom bludisku našej psychiky.

Trefne sa hovorí, že je veľa zla v dobrou a veľa dobra v zlu.

Mnoho ľudí, čo boli vyhlásení za svätých, žijú vo svojej psychike v bordeli a zlodejských brlohoch.

Takéto vyhlásenia môžu šokovať zbožných pokrytco, svätuškárov a učených neznalcov, ale nikdy nie pravých psychológov.

Hoci sa to zdá neuveriteľné, tak zločin sa skrýva vo vôni modlitby, v rytme krásneho verša alebo pod svätými dómami najposvätnejších chrámov. Zločin je zahalený v plášti svätosti a vznešených slov.

V najväčších hĺbkach najctihodnejších svätcov žijú "ja" nevestincov, krádeží, vražd, atď.

Sú to neľudskí spoločníci ukrytí v bezodnej hĺbke podvedomia.

Veľa svätcov kvôli tomu trpelo hroznými mukami. Spomeňme si na pokušenie sv. Antonína alebo hrôzy, proti ktorým musel bojovať náš brat, František z Assisi.

Avšak títo svätci neprezradili všetko a väčšina pustovníkov v tomto ohľade mlčí.

Pomyslenie, že niektorí z najpokornejších a najsvätejších pustovníkov žijú v psychickej spoločnosti zlodejov a prostitútok, je vsutku udivujúce.

Avšak to sú svätci a až vo svojej psychike objavia tieto strašné veci, tak určite budú trýzniť sami seba a trýzniť sa do krvi. Budú sa modliť k svojej Nebeskej matke Kundaliní, aby odstránila týchto zlých spoločníkov, ktorí sa ukrývajú v temných jaskyniach psychickej krajiny.

Veľa bolo povedané rôznymi náboženstvami o živote po smrti.

Úbohí ľudia by si ale nemali robiť starosti s tým, čo ich čaká na druhej strane.

Je nesporné, že po smrti každý z nás ďalej žije v komunite svojich psychických spoločníkov.

Zlodej bude žiť vo zlodejskom brlohu. Človek plný sexuálnej žiadostivosti v nevestinci. Tí, čo sú podráždení a nahnevaní budú v nebezpečných zákutiach plných zločinu, kde sa lesknú dýky a je počuť výstrely.

Esencia je sama o sebe krásna. Prišla k nám z zhora, z hviezd. Nanešťastie sa dusí hlboko medzi rôznymi "ja", ktoré si v sebe nosíme.

Esencia sa môže vrátiť po svojich stopách späť ku hviezdám, odkiaľ vzišla, ale najprv sa musí oslobodiť od svojich zlých spoločníkov, ktorí ju uväznili v krajine plnej nerestí.

Keď významní kristifikovaní majstri, František z Assisi a Antonín z Padovy, v sebe objavili zločinné "ja", tak strašne trpeli. Niet pochyb o tom, že vďaka vedomej práci a dobrovoľnému utrpeniu uspeli a spálili na vesmírny prach všetky tie neľudské elementy, čo mali v sebe. Títo svätci dosiahli kristifikácie a vrátili sa po mnohých útrapách tam, odkiaľ prišli.

Zo všetkého najskôr je potrebné, naliehavé a nevyhnutné, aby sa centrum našej príťažlivosti, ktoré je zle umiestnené v našej nepravej osobnosti, premiestnilo do esencie. Takto môže úplný človek začať svoju cestu od osobnosti ku hviezdám. Môže stúpať podľa presných postupov, krok za krokom, smerom na horu nášho Bytia.

Kým bude naše centrum príťažlivosti umiestnené v našej nepravej osobnosti, potom budeme aj naďalej žiť v strašných brlohoch neresti, hoci navonok budeme vyzerat' ako vzorní občania.

Každý z nás je definovaný podľa svojho centra príťažlivosti. Obchodník je priťahovaný k obchodu. Preto ho nájdeme na trhu obklopeného osobami, ktoré sú k nemu priťahované: Kupci a iní obchodníci.

Centrum príťažlivosti vedcov bude ležať vo vede. Preto budú priťahovať všetky veci s vedou spojené: knihy, laboratóriá, atď.

Ezoterik má v sebe ezoterické centrum príťažlivosti. Takéto centrum sa vyvíja rôzne podľa typu osobnosti.

Keď je centrom príťažlivosti vedomie, t.j. esencia, tak potom úplná ľudská bytosť začína svoj návrat ku hviezdám.

DROGY

Ľudská bytosť je psychologicky rozdelená. V každom z nás totiž existuje vyššia úroveň.

Keď si na vlastnej koži overíme, že vo vnútri nás žijú dvaja rôzni ľudia, totiž jeden nižšie a druhý vyššie, tak nastane zmena. Potom sa totiž snažíme žiť v súlade so základnými princípmi, ktoré sú zakorenené v hĺbke nášho Bytia.

Tak ako existuje vonkajší život, tak tiež existuje vnútorný život.

Tak ako existuje vonkajšia ľudská bytosť, tak tiež existuje vnútorná ľudská bytosť.

Vonkajšia ľudská bytosť má svoje typické správanie. Má mnoho činností a obvyklé reakcie na rôzne životné situácie. Je to bábka, ktorá je ovládaná neviditeľnými nitkami.

Vnútorná ľudská bytosť je pravé Bytie. Jeho správanie sa odvíja od iných, veľmi odlišných zákonov a nikdy sa z neho nemôže stať bábka.

Vonkajšia ľudská bytosť je totálne bezmocná. Myslí si, že je v práci zle platená, ľutuje sama seba a príliš sa zaujíma o svoje blaho. Ak je jeden vojakom, tak túži byť generálom. Ak je zamestnancom, tak je našťvaný, keď nebol povýšený. Vonkajšia ľudská bytosť túži po uznaní za svoje zásluhy, atď.

Nikto nedosiahne znovuzrodenia, o ktorom sa píše v evanjeliách, ak bude ďalej žiť v súlade s psychológiou nižšieho, obyčajného a každodenného človeka.

Keď si uvedomíme našu bezvýznamnosť a vnútorné utrpenie, keď máme odvahu a pozrieme sa na svoj život, taký, aký skutočne je, tak bezpochyby dôjdeme k záveru, že si nezaslúžime vôbec nič.

Blahoslavení chudobní v duchu, lebo im patrí kráľovstvo nebeské.

Chudobní v duchu, sú totiž tí, ktorí si uvedomia svoju vlastnú bezvýznamnosť a vnútorné utrpenie. Takéto bytosti sú potom na ceste k osvieteniu.

Je jednoduchšie pre ťavu prejsť okom ihly než je pre boháča vstúpiť do kráľovstva nebeského.

Je jasné, že myseľ plná svojich zásluh, ocenení, medailí, spoločenských cností a zložitých akademických teórií nie je chudobná v duchu, a preto nikdy nemôže vstúpiť do kráľovstva nebeského.

Aby sme vstúpili do kráľovstva, tak potrebujeme mať vieru. Kým v nás nedošlo k psychologickému rozdeleniu, tak je viera niečo nemožné.

Viera je čistá znalosť, múdrosť pochádzajúca z vlastnej skúsenosti.

Viera je vždy zamieňaná s obyčajnými presvedčeniami. Gnostici nesmú túto chybu nikdy urobiť.

Viera je priamy prežitok toho, čo je skutočné - veľkolepé uvedomenie Vnútornej ľudskej bytosti, skutočné poznanie Boha.

Vnútoraná ľudská bytosť, vďaka priamej znalosti svojho vlastného vnútorného sveta, bude samozrejme poznať vnútorné svety všetkých ľudí na planéte Zeme.

Nikto nemôže vnímať (vidieť) vnútorné svety planéty Zeme, Slniečného systému alebo Galaxie, v ktorej žijeme, ak najprv nepoznal svoje vlastné vnútorné svety. Je to podobné, ako keď niekto spácha samovraždu, t.j. unikne zo života nesprávnymi dverami.

Prežitky človeka závislého na drogách majú svoj pôvod v odpornom orgáne Kundabafu (had - pokušiteľ z Raja).

Vedomie, ktoré je uväznené v mnohých rôznych "ja", ktoré tvoria ego, je veľmi obmedzené vo svojich prirodzených funkciách.

Vedomie uväznených v ego bude mať veľmi podobné zážitky ako ten, kto je pod vplyvom drog.

Povedané na rovinu: Obrazy, ktoré vidí egoistické vedomie, sú rovnaké halucinácie, ktoré vidia ľudia pod vplyvom drog.

Je zrejmé, že oba typy halucinácií majú svoj pôvod v odpornom orgáne nazývanom Kundabafer (Pozri kapitolu 17).

Je zrejmé, že drogy ničia Alfa vlny. V dôsledku toho dochádza ku strate spojenia medzi myslou a mozgom. Výsledkom je totálne zlyhanie.

Osoba závislá na drogách urobí z neresti náboženstvo. Myslí si, že pod vplyvom drog prežíva to skutočné. Netuší, že tieto zážitky vyvolané užitím marihuany, LSD, morfínu, halucinogénnych húb, kokaínu, heroínu, hašiša, nadmerného užívania antidepresív, amfetamínu atď., atď., sú len halucinácie vytvorené odporným orgánom nazývaným Kundabafer.

Drogovo závislí s postupom času zdegenerujú. Nakoniec sa nastálo ponoria do nižších svetov.

DUCHOVNÝ NEPOKOJ

Niet pochýb o tom, že je veľký rozdiel medzi myslením a cítením. O tom niet sporu.

Medzi ľuďmi je veľa ľahostajnosti. Je to chlad vychádzajúci z toho, čo nie je dôležité, čo je povrchné.

Davy veria, že nepodstatné veci sú podstatné. Myslia si, že výstelky poslednej módy, najnovšie modely áut alebo výška minimálnej mzdy sú to jediné, čo je dôležité.

Podľa nich sú dôležité denné noviny, milostné aféry, usadlý život, pohárik alkoholu, konské dostihy, býčie zápasy, preteky áut, ohováranie, klebety, atď.

Keď človek modernej doby počuje o ezoterike, tak ho buď vôbec nezaujíma alebo sa tomu smeje, prípadne pokrčí plecami a odíde. Ezoterika totiž nie je medzi ich plánmi, nikto z ich priateľov sa o ňu nezaujíma, alebo jednoducho nie je pre nich dost' vzrušujúca.

Táto apatia, tento hrôzu naháňajúci chlad má dva dôvody: Po prvé veľká nevedomosť a za druhé úplná absencia duchovného nepokoja.

Je potrebný kontakt, elektrický šok. Ale ten im v obchode nikto nepredá, ani ho nenájdu vo svojich "dôležitých" veciach, zo všetkého najmenej v posteľových radovánkach.

Ak by niekto dokázal dať elektrický šok ľahostajnému hlupákovi alebo povrchnej paničke, malú iskru do srdca, nejakú osobitnú spomienku, niečo, čo je nevysvetliteľne osobného, tak potom by sa možno všetko zmenilo.

Potom ale niečo nahradí ten tajný hlas, to počiatkové tušenie, tú osobnú túžbu. Možno nejaká úplná hlúposť - krásny klobúk vo výklade, sladký torta v reštaurácii alebo stretnutie s kamarátom, ktoré je pre nás nedôležité.

Hlúposti a nezmysly, ktoré sú nepodstatné, majú moc kedykoľvek uhasiť ten náznak duchovného nepokoja, osobnej túžby, nevýznamnej iskry svetla, tušenia, ktoré nás na chvíľu rozhodí a ani vlastne nevieme prečo.

Keby títo ľudia, čo sú chodiacimi mŕtvolami - či už baroví povaľáči alebo predavači dáždnikov - neuhasili tú počiatkovú iskru nepokoja, tak by teraz boli duchovnými osobami, adepti svetla, skutoční ľudia v každom slova zmysle.

Tá iskra, tušenie, tajomný šepot, nevysvetliteľný pocit, ktorý občas má mäsiar na rohu, leštič topánok alebo doktor, je nadarmo. Hlúposť osobnosti vždy uhasí počiatkovú iskru svetla a ostane tak iba chlad a strašná ľahostajnosť.

Skôr či neskôr sú ľudia pohltení Mesiacom. To je nepopierateľné.

Na svete neexistuje nikto, kto by v priebehu svojho života aspoň raz necítil ten impulz, zvláštny duchovný nepokoj. Nanešťastie akákoľvek hlúposť stačí na to, aby z toho, čo nás na chvíľu znepokojí v tichu noci, zostal len vesmírny prach.

Mesiac vždy vyhráva tieto bitky. Mesiac čerpá silu z našej slabosti.

Mesiac je strašne mechanický. Mesačný humanoid, zbavený akéhokoľvek slnečného nepokoja, sa pohybuje vo svete snov.

Keby niekto urobil to, čo nikto nerobí (totiž oživil tú iskru nepokoja), tak nie je pochýb o tom, že v dlhodobom horizonte by sa takáto osoba napojila na slnečnú inteligenciu a výsledkom by bola slnečná ľudská bytosť.

Presne toto si slnko praje. A napriek tomu tieto chladné, apatické a ľahostajné mesačné tiene sú vždy pohltené Mesiacom. (Pozn. prekladateľa: Slnkom sa myslí to, čo dáva a udržuje život - je to symbol univerzálneho vesmírneho Krista, ktorý je známy tiež ako Quetzalcoatl, Osiris-Ra, Apollo, Jupiter, Višnu, Avalókitéšvara, atď.) A potom nasleduje smrť, ktorá všetko zrovná. Akákoľvek osoba, ktorá v sebe nemá slnečný nepokoj, postupne zdegeneruje a je nakoniec pohltená mesiacom.

Slnko chce vytvoriť ľudské bytosti. Robí takéto pokusy v laboratóriu prírody. Avšak tieto pokusy nepriniesli dobré výsledky - Mesiac vždy ľudí pohltí.

Avšak nikoho nezaujíma to, čo tu hovoríme - zo všetkého najmenej učených neznalcov. Považujú sa totiž za matky kvočky alebo kráľa džungle.

Slnko umiestnilo istá slnečné semienka do sexuálnych žliaz zvierat a s intelektom (mylne nazývaného človekom) ktoré, keď sa s nimi správne pracuje, nás môžu premeniť na skutočné ľudské bytosti.

Avšak tento slnečný pokus nie moc úspešný práve vďaka mesačnému chladu.

Ľudia nechcú so Slnkom spolupracovať, a preto slnečné semienka časom zdegenerujú, až sú nakoniec úplne stratené.

Hlavný kľúč ku slnečnej práci spočíva v rozpustení všetkých neprijateľných elementov, ktoré si nosíme v sebe samých.

Keď nejaká ľudská rasa stratí záujem o slnečné plány, tak ju Slnko zničí, pretože už nie je k ničomu dobrá.

Táto ľudská rasa je už neznesiteľne mesačná, hrozne povrchná a mechanická, a už nie je vhodná pre slnečné pokusy - to je dosť veľký dôvod na jej zničenie.

Aby sme dosiahli trvalého duchovného nepokoja, tak je treba preniesť centrum príťažlivosti do esencie, čiže vedomia.

Bohužiaľ si ľudia udržiavajú svoje centrum príťažlivosti vo svojich osobnostiach - v kaviarňach, baroch, bankových prevodoch, v nevestincoch, na trhu, atď.

Je jasné, že tieto veci sú priťahované zodpovedajúcim centrom príťažlivosti, čo je osobnosť. To je nezvratné a každý, kto má zdravý rozum, si to môže overiť.

Bohužiaľ intelektuálni naničhodníci sú zvyknutí buď na neustále spory alebo zostávajú ticho naplnení obrovskou pýchou. Preto s úškľabkom odhodia túto knihu a radšej si pôjdu čítať noviny.

Pár hltov dobrej kávy a denné noviny sú veľmi výživné pre cicavca s rozumom, ktorý berie sám seba nesmierne vážne. Niet pochyb o tom, že ich vlastné pseudo-znalosti ich oklamali a záležitosti Slnka, o ktorých sa píše v tejto opovážlivej knižke, ich hlboko urážajú. Je jasné, že si netrúfnu ďalej čítať túto knihu.

Meditácia

V živote je len jedna dôležitá vec - radikálna, úplná a trvalá zmena. Ten zvyšok, úprimne povedané, je úplne bezvýznamný.

Meditácia je veľmi dôležitá, ak sa skutočne chceme zmeniť.

Teraz tu nehovorím o meditácii, ktorá je povrchná, len tak "na oko", skrátka k ničomu.

Mali by sme začať brať veci vážne a odpútať sa od neznmyslov, ktoré sa hojne vyskytujú v lacnej pseudo-ezoterike a pseudo-okultizmu.

Ak skutočne nechceme zlyhať v ezoterickej práci, tak musíme zistiť, ako zmeniť sami seba.

Tí, čo nevedia meditovať - ignoranti a povrchní jedinci - nebudú schopní nikdy zlikvidovať ego. Vždy budú ako bezmocné drevo v rozbúrenom mori života.

Defekty, ktoré sme objavili v každodennom živote, musia byť hlboko pochopené práve vďaka meditácii.

Materiál pre našu meditáciu nám poskytuje práve každodenný život so svojimi rôznymi udalosťami. To je úplne nesporné.

Ľudia si vždy sťažujú, keď ich stretne niečo nepríjemného. Nechápu, že takéto udalosti sú vskutku užitočné.

Namiesto reptania proti zlému osudu je oveľa lepšie vybrať si z takej udalosti to, čo je užitočné pre náš duchovný rast.

Hlboká meditácia o tej či onej príjemnej alebo nepríjemnej udalosti nám umožňuje si ju znovu vnútorne vychutnať aj so všetkými dôsledkami.

Je dôležité si uvedomiť rozdiel medzi vychutnaním si psychickej práce a vychutnaním si života.

Vychutnávať si vnútornú prácu znamená úplne obrátiť postoj, s ktorým pristupujeme k životným udalostiam.

Nikto si nemôže vychutnávať psychickú prácu, ak urobí tú chybu, že sa s danou udalosťou stotožní.

Stotožnenie totiž bráni tomu, aby sme udalosť ocenili z psychologického hľadiska.

Ak sa niekto s udalosťou stotožní, tak z nej nikdy nedokáže vytiahnuť tie prvky, ktoré sú dôležité pre seba-objavenie a vnútorný rast vedomia.

Ezoterik, ktorý prestane dávať pozor a stotožní sa s udalosťou, tak si vychutnáva život a nie vnútornú prácu.

To znamená, že predchádzajúci obrátený postoj k životným udalostiam pominul a všetko sa vrátilo do normálneho stavu.

Akákoľvek nepríjemná udalosť sa dá zrekonštruovať vďaka vedomej predstavivosti.

Rekonštrukcia nám umožní si priamo overiť, že v danej udalosti sa vyskytovali rôzne "ja".

Zoberme si napr. žiarlivú scénu, v ktorej sa bežne vyskytujú rôzne "ja" - hnev, závisť a dokonca nenávisť.

Pochopenie každého z týchto "ja" si vyžaduje hlboké rozjímanie, sústredenie a meditáciu.

Veľkou prekážkou je náš sklon viniť ostatných - to nám bráni vidieť vlastné chyby.

Bohužiaľ je veľmi ťažké v sebe odstrániť tendenciu viniť ostatných.

V mene pravdy však musíme vyhlásiť, že my sami sme tí jediní, ktorí sú na vine za rôzne životné udalosti.

Rôzne príjemné alebo nepríjemné situácie existujú nezávisle na nás - či už s nami alebo bez nás - a trvale sa mechanicky opakujú.

Ak sa na veci pozeráme z tohto pohľadu, tak žiadny problém nemá konečné riešenie.

Problémy patria do života, a keby existovalo konečné riešenie, tak by život nebol životom, ale smrťou.

Síce môžeme pozmeniť rôzne životné situácie alebo problémy, ale vždy sa objaví niečo nové. Konečné riešenie neexistuje.

Život je koleso, ktoré sa bez prestania mechanicky otáča. Príjemné a nepríjemné životné situácie sa neustále opakujú.

Koleso zastaviť nemôžeme - dobré a zlé veci sa budú diať mechanicky. Jediné, čo je možné, je zmeniť náš postoj k udalostiam života.

Hneď ako sa naučíme vyberať si pre našu meditáciu materiál z rôznych životných okolností, tak získame znalosti sami o sebe.

V každej príjemnej alebo nepríjemnej situácii sú rôzne "ja", ktoré musia byť pochopené skrze meditáciu.

Každá skupina rôznych "ja", ktorá sa vyskytuje v tej či onej komédii, tragédii alebo dráme, musí byť úplne pochopená a potom odstránená vďaka sile Nebeskej matky Kundaliní.

Ak sa budeme cvičiť v sebaopozorovaní, tak sa v tejto zručnosti staneme veľmi dobrí. Potom budeme schopní "vidieť" rôzne "ja" v priebehu meditácie.

Je zaujímavé vidieť rôzne "ja" vnútorne, a to nielen pred tým, než sme na nich zapracovali, ale aj v priebehu celej práce na sebe samom.

Keď sú naše "ja" popravené a spálené, tak cítime obrovskú úľavu a nesmierne šťastie.

ZÁKON NÁVRATU

Ludská bytosť je taká, aký je jej život. Ak človek nepracuje na svojom živote, tak len mrhá svojím časom na tomto svete.

Iba odstránením tých odporných elementov vnútri nás sa staneme pánmi svojho života.

Smrť nás posunie na začiatok ďalšieho života.

Rôzne pseudo-ezoterické a pseudo-okultistické školy vyučujú teóriu o po sebe idúcich životoch. Tento koncept je chybný.

Život je film. Hneď ako je premietanie u konca, tak film pretočíme a vezmeme na večnosť.

Existuje návrat, opakovaný vstup. Keď sa na tento svet vrátíme, tak premietame ten istý film. Na plátne sa objaví ten istý život.

Preto môžeme hovoriť o po sebe idúcich existenciách, ale nie životoch, pretože film je stále rovnaký.

Ludské bytosti majú tri percentá oslobodeného vedomia a ostatných 97% je uväznených v rôznych "ja".

Pri návrate tieto tri voľné percentá obydli oplodnené vajíčko. Je nesporné, že sme synovia našich vlastných potomkov.

Osobnosť je niečo iné. Osobnosť mŕtveho nemá žiadnu budúcnosť - len sa pomaly rozloží na cintoríne.

V novorodencovi sa nachádza iba oslobodená esencia (jej malé percento, ktoré je voľné). Táto esencia dáva dieťaťu vnútornú krásu.

Rôzne "ja" sa vracajú a krúžia okolo kolísky. Chcú vstúpiť dovnútra dieťaťa, ale nemôžu, kým sa nevytvorí nová osobnosť.

Je vhodné poznamenať, že osobnosť je energetickej povahy a vytvára sa vďaka životným skúsenostiam.

Je napísané, že osobnosť sa vytvorí počas prvých siedmich rokov života. Následne je upevňovaná a posilňovaná vďaka všetkým prežitkom každodenného života.

Rôzne "ja" pomaly vstupujú do organického stroja (dieťaťa) v súlade s vývojom novej osobnosti.

Smrť je matematická rovnica. Hneď ako je matematická operácia ukončená, tak jediné, čo zostáva, sú hodnoty - inými slovami rôzne "ja", ktoré sú dobré alebo zlé, užitočné alebo k ničomu, pozitívne alebo negatívne.

Hodnoty sa v astrálnom svetle priťahujú alebo odpudzujú v súlade so zákonom všeobecnej príťažlivosti.

Sme matematické body v priestore, ktoré slúžia ako prostriedky pre súbory vopred daných hodnôt.

Tieto hodnoty, ktoré sú základom zákona Návratu, sa vždy nachádzajú v našej ľudskej osobnosti.

Všetko sa deje presne tak, ako sa to udialo predtým, akurát s dôsledkami našich predchádzajúcich činov.

Pretože v nás existuje mnoho rôznych "ja" z predchádzajúcich životov, tak je možné spoľahlivo povedať, že každý z nich je rôznou osobou.

Z toho potom vyplýva, že vo vnútri nás žije veľa ľudí a každý z nich má svoje záväzky.

V osobnosti zlodca existuje celý brloh zlodcov. V osobnosti vraha je celý gang vrahov. V osobnosti pútnika je dom plný chlipných osôb. V osobnosti prostitútky existuje celý nevestinec atď.

Každý z týchto ľudí, ktorých si nosíme vo vnútri, má svoje vlastné problémy a záväzky.

Ľudia žijú vo vnútri ľudí, osoby žijú v osobách - to je nepopierateľné a nesporné.

Najhoršie zo všetkého je, že každá z týchto osôb, každé z týchto "ja", ktoré máme vo vnútri, prišlo z minulej existencie a má svoje dané záväzky.

"Ja", ktoré malo milostnú aféru v tridsiatich rokoch v minulej existencii, bude čakať až do tridsiatich rokov v tejto existencii a potom sa prejaví. Až tento moment nastane, tak bude telepaticky kontaktovať svoju milú. Nakoniec sa stretnú a milostná aféra sa bude opakovať.

"Ja", ktoré sa vo štyridsiatich rokoch súdilo o majetok, bude čakať v novej existencii až do tohto veku, aby opakovalo to isté jednanie.

"Ja", ktoré sa v dvadsiatich piatich pobilo s iným mužom v bare alebo krčme počká znovu do dvadsaťpäť a potom sa vydá hľadať svojho protivníka, aby túto tragédiu opakovalo.

"Ja" jednej osoby hľadá telepaticky "ja" inej osoby za účelom stretnutia a mechanického opakovania tých istých udalostí.

Takto funguje zákon Návratu. Toto je nešťastie nášho života.

Po milióny rokov sa rôzne postavy neustále stretávajú, aby znovu prežili tie isté drámy, komédie a tragédie.

Ľudská osoba nie je nič viac než stroj, ktorý slúži ako prostriedok pre rôzne "ja", ktoré majú toľko záväzkov.

Najhoršie ale je, že záväzky týchto ľudí sa naplňajú, ani by sme o tom mali predchádzajúcu znalosť alebo chápanie.

Ak sa na veci pozeráme takto, tak sa ľudská osobnosť podobá koču ťahanému mnohými koňmi.

Existujú životy, ktoré sa úplne presne opakujú, bez akejkoľvek zmeny.

Životné komédie, tragédie a drámy by sa prestali opakovať, ak by v nich chýbali herci.

Herci, ktorí sa v rôznych životných scénach objavujú, sú "ja" z našich minulých životov.

Ak odstránime "ja" hnevu, tak nešťastné scény plné násilia nevyhnutne skončia.

Ak spálime tajných agentov chamtivosti na vesmírny prach, tak problémy z toho plynúce úplne zmiznú.

Ak odstránime "ja" sexuálnej žiadostivosti, tak scény s prostitútkami aj scény plné sexuálnej perverzie skončia.

Ak odstránime skryté postavy závidi, tak udalosti s nimi súvisiace úplne vymiznú.

Ak zabijeme "ja" pýchy, márnivosti a seba-dôležitosti, tak smiešne scény z týchto defektov plynúce ustanú, pretože v nich budú chýbať herci.

Ak zo svojej psychiky odstránime lenivosť, nečinnosť a nedbalosť, tak tie hrozné situácie vznikajúce vďaka týmto defektom sa už nebudú môcť opakovať, pretože opäť budú chýbať herci.

Nadmerné hodovanie, opilstvo, atď. prestane, ak zlikvidujeme "ja" nenásytlosti a obžerstvo.

Bohužiaľ sa tieto "ja" vyskytujú na rôznych úrovniach Bytia, a preto je nutné zistiť ich príčinu, ich pôvod. Je nevyhnutné sa naučiť postupy, ktoré nás dovedú k smrti ega, ktoré nás nakoniec oslobodia.

Štúdium Vnútorného Krista, štúdium ezoterického kresťanstva je veľmi dôležité, keď sa snažíme o radikálnu a trvalú zmenu. A o tom sú nasledujúce kapitoly.

VNÚTORNÝ KRISTUS

Kristus je Oheň ohňa, Plameň plameňa, astrálny podpis ohňa.

Na kríži mučeníka je tajomstvo Krista skryté v jednom slove majúceho štyri písmená: INRI - Ignis, Natura, Renovatur Integra - Oheň nepretržite obnovuje prírodu.

Príchod Krista do srdca ľudskej bytosti nás úplne premení.

Kristus je slnečný Logos, dokonalá rôznorodá jednota. Kristus je život, ktorý prúdi celým vesmírom. Kristus je, čo je, čo vždy bolo a čo vždy bude.

Už toho bolo veľa povedané o Vesmírnej dráme, ktorá je opísaná v štyroch evanjeliách.

Bolo mi povedané, že Vesmírnu drámu priniesli na Zem anjeli. Veľký pán Atlantídy prežil túto drámu na vlastnej koži.

Veľký Kabír Ježiš tiež predviedol tú istú drámu verejne vo Svätej zemi.

Aj keby sa Ježiš Kristus narodil v Betleheme tisíckrát, tak by to bolo úplne k ničomu, ak by sa nezrodil aj v našich srdciach.

To, že zomrel a vstal z mŕtvych je k ničomu, ak aj nezomrie a znovu nepovstane v našich srdciach.

Pokus nájsť pravú podstatu ohňa je pokusom nájsť Boha. Božia prítomnosť sa vždy tajne prejavovala v ohnivej podobe.

Horiaci ker (Exodus 3:2) a oheň na Sinaji, ktorý sa objavil hneď po získaní Desatora (Exodus 19:18), sú dve udalosti, v ktorých sa Boh zjavil Mojžišovi.

Svätý Ján opisuje Pána vesmíru (Zjavenie 4: 3, 5) ako toho, kto má podobu jaspisu a karneolu, farbu ohňa.

Svätý Pavol píše vo svojom liste Hebrejom (12:29): "Veď náš Boh je všetko stravujúci oheň."

Vnútorňý Kristus, Nebeský oheň, sa musí zrodiť vo vnútri nás. Stane sa tak, hneď ako postúpime na určitú úroveň v našej psychickej práci.

Z našej psychickej podstaty musí Vnútorňý Kristus odstrániť tie najjemnejšie príčiny našich chýb - rôzne "ja" sídliace v Príčinnej dimenzii.

Kým sa v nás Vnútorňý Kristus nezrodí, tak je nemožné odstrániť korene ega.

Žijúci oheň, Oheň filozofov, Vnútorňý Kristus, Oheň ohňa, Najčistejší z čistých.

Oheň nás úplne pohltí. Prichádza k nám zo vzduchu, z vody, aj zo samotnej krajiny. Oheň je v nich skrytý.

Nebeský oheň v nás musí vykryštalizovať. Je to Vnútorný Kristus, náš najväčší, najvnútornejší spasiteľ.

Vnútorný Pán musí prevziať vládu nad našou psychikou, nad našimi piatimi zmyslami a nad všetkými mentálnymi, emocionálnymi, pohybovými, inštinktívnymi a sexuálnymi procesmi.

KRISTOVA PRÁCA

Vnútorý Kristus je výsledkom práce, ktorá spočíva v odstránení psychických defektov - práca na sebe samom.

Je zrejmé, že Vnútorý Kristus príde len, ak naše úsilie a dobrovoľné utrpenie dosiahlo vrcholu.

Príchod Kristovho ohňa je tá najdôležitejšia udalosť v našom živote.

Vnútorý Kristus potom prevezme kontrolu nad našimi mentálnymi, emocionálnymi, pohybovými, inštinktívnymi a sexuálnymi procesmi.

On je dokonalý. Avšak keď sa v nás zrodí, tak vyzerá nedokonale. Hoci je cudný, zdá sa nemravný. Hoci je spravodlivý, vyzerá to ako by bol nespravodlivý.

Je to podobné ako s vlnovými dĺžkami svetla. Ak máme modré okuliare, tak všetko vyzerá modro. Ak máme červené, tak všetko vidíme červeno.

Hoci On je biele svetlo, tak každý z nás Ho uvidí skrze svoje psychologické okuliare inak. A preto sa ľudia na Neho pozerajú, a napriek tomu Ho nevidia.

Hneď ako prevezme všetky naše psychické procesy, tak Dokonalý Pán neuveriteľne trpí.

Pretože je v človeku a medzi inými ľuďmi, tak prechádza mnohými útrapami a musí odolávať neopísateľným pokušeniam.

Pokušenie je oheň. Víťazstvo nad pokušením je svetlo.

Zasvätenec sa musí naučiť žiť nebezpečne, tak je to napísané. Alchymistom je to dobre známe.

Zasvätenec musí s odhodlaním cestovať na "ceste po hrane noža". Na oboch stranách tejto náročnej cesty sú strašné priepasti.

Na preťažkej ceste vnútorného očistenia (odstránenie ega) existujú zložité úseky, ktoré zodpovedajú pravej ceste.

Je zrejmé, že na ceste po hrane noža sú mnohé odbočky, ktoré nikam nevedú. Niektoré nás zavedú do priepasti a zúfalstva.

Iné cesty nás môžu premeniť na kráľa tej či onej časti vesmíru. Avšak nás nikdy nedovedú do lona večného univerzálneho vesmírneho Otca.

Existujú cesty, ktoré vyzerajú veľmi sväto. Sú plné krásy, ale bohužiaľ vedú iba do nižších svetov.

Ak chceme rozpustiť "ja", tak sa musíme celkom oddať Vnútornému Kristovi.

Niekedy sa objavia problémy, ktoré je ťažké vyriešiť. Niekedy sa ocitneme v bludisku a nebudeme vedieť kadiaľ ísť. Iba úplná poslušnosť a oddanosť Vnútornému Kristovi a Otcovi, ktorý je v utajení, nás môže v takýchto chvíľach múdro viesť.

Cesta po hrane noža je plná nebezpečenstva, vo vnútri i navonok.

Bežné morálne hodnoty sú nám k ničomu. Morálka je otrokom zvykov, času a miesta.

Čo bolo morálne v stredoveku, je dnes nemorálne. To, čo je morálne v jednej krajine, je v druhej nemorálne.

Pri eliminovaní ega sa niekedy môže stať, že si budeme myslieť, ako si vedíme dobre, a pritom si povedieme zle.

Zmeny sú dôležité v priebehu ezoterickej práce. Avšak spiatočnícky ľudia sú vždy uväznení v minulosti, zmrznutí v čase a zosielaajú na nás hromy blesky, keď sa nám podarí dosiahnuť hlbokú psychickú premenu.

Ľudia neznesú premenu Zaslávtenca - želajú si, aby zostal stále rovnaký.

Akákolvek zmena, ktorú zasvätenec dosiahne, je vždy hodnotená ako nemorálna.

Ak sa na veci pozeráme vo svetle Kristovej práce, tak je zrejmé, že rôzne morálne pravidlá na celom svete sú k ničomu.

Je zrejmé, že osoba, ktorá má v sebe Krista, je označená ako krutá, nemorálna a zvrátená, pretože ľudia Krista nepoznajú.

Je paradoxné, že ľudia uctieajú Krista, a pritom ho takto označujú.

Je jasné, že nevedomie a spiaci ľudia chcú len Krista z dejín Svätej zeme, Krista z obrázkov, Krista, s ktorým sú spojené neporušiteľné dogmy, ktoré súhlasia s ich zastaranými morálnymi pravidlami a rôznymi predsudkami.

Ľudia si nikdy nedokážu predstaviť Krista v srdci ľudskej bytosti. Davy iba uctieajú sochu Krista, a to je všetko.

Keď niekto hovorí k davu a hovorí o skutočnom Kristovi, revolučnom Kristovi, červenom Kristovi, Kristovi - rebelov, tak ho hneď dav označí ako kacíra, buriča a diabla.

A tak sú davy zakaždým nevedomé, večne spiace. Teraz už je ľahké pochopiť, prečo ukrižovaný Kristus na Golgote vykrikol z celej duše: "Otče, odpusť im, lebo nevedia, čo robia."

Hoci Kristus je len jeden, tak jeho prejavy sú rôzne. Preto sa hovorí, že On je dokonalá rôznorodá jednota. "Slovo dáva moc tomu, kto vie. Nikto ho nevyslovil a nikto ho nevysloví okrem toho, v ktorom Slovo žije."

Ak dostatočne pokročíme v práci na našom egu, tak je nevyhnutné v sebe inkarnovať Krista.

Pán dokonalosti v nás pracuje, keď vedome usilujeme o prácu na sebe samom.

Práca, ktorú musí Kristus vykonať v našej psychike, je strašne bolestivá.

Je pravdou, že náš najvnútornejší Pán si musí prežiť krížovú cestu v hĺbke našej duše.

Je napísané: "Konaj a pros Boha." Tiež je napísané: "Pomôž si sám, keď to najviac potrebuješ a Pán ti pomôže."

Modliť sa k našej Nebeskej matke Kundaliní je nevyhnutné, ak sa snažíme odstrániť naše nežiaduce psychické agregáty. Avšak Vnútorň Kristus koná múdro v súlade so Svojimi povinnosťami, ktoré si vzal na Svoje ramená.

NÁROČNÁ CESTA

Je nesporné, že máme svoju vlastnú temnú stránku, o ktorej nevieme alebo ktorú potláčame. Musíme použiť naše vedomie, aby sme osvetlili túto temnotu.

Hlavným účelom gnóze je vedome poznať sám seba.

Tie veci v nás, o ktorých nevieme, alebo ktoré popierame, nám strašne komplikujú život a sú príčinou mnohých situácií, ktoré by sa nestali, keby sme lepšie spoznali sami seba.

Najhoršie na tom je, že túto neznámu stránku našej psychiky premietame do ostatných ľudí a potom v nich vidíme naše chyby.

Napr. môžeme ostatných vidieť ako klamárov, prostitútky, lakomcov, atď., pretože sa na ne dívame cez to, čo si nosíme vo vnútri.

V tomto ohľade gnóza učí, že žijeme uzavretí v našom malom svete. Poznáme iba malú časť sami seba.

Základnou myšlienkou gnostického učenia je rozšíriť naše vedomie.

Niet pochyb o tom, že ak nebudeme mať dobrý vzťah sám so sebou, tak nemôžeme mať dobré vzťahy s ostatnými ľuďmi. Výsledkom budú rôzne konflikty.

Je dôležité byť si vedomý sám seba skrze sebazpozorovanie.

Všeobecné pravidlo v gnostickej ezoterickej práci je nasledovné: Ak nám niečo vadí na inej osobe, tak je to presne to, čo je niekde vo vnútri nás a na čom musíme popracovať.

To, čo toľko kritizujeme na druhých, leží na temnej strane nášho "ja" a my to nevidíme alebo nechceme vidieť.

Avšak hneď ako svetlo (sebazpozorovania) osvieti temnú stranu, tak vedomie sa vďaka sebazpoznaniu zväčší a temná strana zmenší.

Toto je cesta po hrane noža - je horkejšia než žľč. Veľa na ňu nastúpi, ale veľmi málo ich dôjde až nakoniec.

Mesiac má svoju temnú, odvrátenú stranu, ktorá nie je vidieť. To isté platí pre náš psychický mesiac, ktorý si nosíme vo vnútri nás.

Je jasné, že tento psychický mesiac je tvorený egom, "mnou", rôznymi "ja".

Vnútri nás sú časti, z ktorých ide strach, ale my by sme si nikdy nepripustili, že ich máme.

Krutá je cesta, ktorá vedie k Najvnútornejšiemu Sebauvedomeniu Bytia. Toľko priepastí! Toľko náročných schodov! Také strašné bludiská!

Na vnútornej ceste prejdeme cez mnohé zákruty, zažijeme neskutočne veľa zvrátov, vystúpime do výšin a potom hrozivo spadneme, a to všetko len preto, aby sa cesta nakoniec stratila v mori piesku. Človek nevie, kadiaľ vedie a nikde nie je ani jeden lúč svetla, ktorý by aspoň naznačil cestu.

Je to cesta plná nebezpečenstiev, ktoré číhajú vonku aj vnútri. Je to cesta neopísateľných tajomstiev. Je to cesta, na ktorej veje iba dych smrti.

Je to cesta, na ktorej keď si myslíme, že si vedíme dobre, tak si v skutočnosti vedíme zle.

A niekedy, keď sa nám zdá, že ide všetko mizerne, tak to naopak nemusí byť tak zlé.

Na tejto tajnej ceste sú okamihy, v ktorých človek nevie, čo je dobro a čo zlo.

To, čo je za normálnych okolností zakázané, je niekedy to, čo je správne. Taká je vnútorná cesta.

Všetky morálne pravidlá sú na vnútornej ceste k ničomu. Múdry výrok alebo nádherný morálny princíp sa niekedy môžu stať vážnou prekážkou pre Najvnútornejšie Sebauvedomenie Bytia.

Našťastie náš vnútorný Kristus pracuje veľmi intenzívne v hĺbinách nášho Bytia, trpí, plače, spaľuje tie odporné elementy, ktoré si nosíme vo vnútri.

Kristus sa zrodí ako dieťa v srdci ľudskej bytosti. Avšak pritom, ako odstraňuje tie odporné elementy, ktoré si nosíme vo vnútri, tak rastie a rastie, až sa z Neho stane úplná ľudská bytosť.

TRAJA ZRADCOVIA

V priebehu vnútornej práce, počas veľmi dôkladného sebazpozorovania, sa staneme svedkami celej vesmírnej drámy.

Vnútorný Kristus musí odstrániť všetky tie odporne elementy, ktoré si nosíme vo vnútri.

Davy psychických agregátov v hĺbinách našej psychiky kričia, aby bol ukrižovaný náš najvnútornejší Pán.

Je nepochybné, že každý z nás má v sebe troch zradcov: Judáša - démona túžby, Piláta - démona mysle a Kaifáša - démona zlej vôle.

Títo traja zradcovia ukrižujú Pána dokonalosti v hĺbke našej duše.

Sú to tri základné problémy v našej psychike, ktoré vystupujú vo vesmírnej dráme.

Niet pochýb o tom, že vesmírna dráma sa vždy koná tajne v hĺbinách najvyššieho vedomia Bytia.

Vesmírnu drámu neprežil len veľký Kabír Ježiš, ako si mylne myslia učení neznalci.

Zasvätení v rôznych epochách, všetci majstri museli vesmírnej dráma prežiť sami v sebe.

Avšak veľký Kabír Ježiš mal tú odvahu prežiť toto dráma verejne, na ulici, za denného svetla. Urobil to verejne, aby ukázal svetu význam Zasvätenia, bez ohľadu na rasu, pohlavie, spoločenskú vrstvu alebo farbu kože.

Je úžasné, že niekto verejne a všetkým ľuďom na Zemi ukázal vnútornú drámu.

Vnútorný Kristus z nás musí odstrániť našu žiadostivosť (pozn. prekladateľ a alebo tiež môžeme povedať, že musí odstrániť žiadostivosť "zo seba," zvnútra (pretože v tom okamihu je inkarnovaný v človeku)), aj keď pritom On sám je úplne bez žiadostivosti.

Vnútorný Kristus z nás musí odstrániť hnev a nenávisť, aj keď pritom On sám je plný lásky a mieru.

Vnútorný Kristus z nás musí odstrániť chamtivosť, aj keď On sám nie je skúpy.

Vnútorný Kristus z nás musí odstrániť závisť, aj keď On sám je úplne bez závislosti.

Vnútorný Kristus z nás musí odstrániť odporne prejavy pýchy, márnomyseľnosti a domýšľavosti, aj keď On sám je úplne pokorný, skromný a jednoduchý.

Samotný Vnútorný Kristus, Slovo, Tvorivý Logos, ktorý je v neustálej činnosti, musí z nás a zo Seba, odstrániť tie neprijateľné prejavy nečinnosti, lenivosti a stagnácie.

Pán dokonalosti, ktorý je navyknutý na pôst a zdržanlivosť, z nás musí odstrániť odporne prvky obžerstva, nenásytnosti a opilstva.

Zvláštna je symbióza Krista a Ježiša - Krista a človeka. Je to vzácna kombinácia Boha a človeka, dokonalosti a nedokonalosti. Pre Logos je to nesmierny oriešok.

Najzaujímavejšie na tom je, že ukrytý Kristus je vždy víťazný. Je to niekto, kto neustále poráža temnotu. Je to niekto, kto teraz a tu odstraňuje temnotu v nás.

Ukrytý Kristus je Pán veľkej vzbury - ten, ktorého odmietli kňazi, starší a chrámoví zákonníci.

Kňazi ho nenávidia, pretože mu nerozumejú. Želajú si, aby Pán dokonalosti zostal zmrazený v čase v súlade s ich prísnych predstavami.

Starší, t.j. obyvatelia planéty Zem, vzorné hlavy domácnosti, rozumní, súdni ľudia neznášajú Červeného Krista, Krista veľkej vzbury, pretože On sa pohybuje mimo ich svet strnulých zvykov a zastaraných obyčajou.

Chrámoví zákonníci - intelektuáli - nenávidia vnútorného Krista, pretože On je protikladom Antikrista. On je nepriateľom všetkých univerzitných teórií, ktorých je všade plno.

Traja zradcovia smrteľne nenávidia skrytého Krista a vedú ho vnútri nás na smrť.

Judáš - démon túžby - vždy vymení Pána za tridsať strieborných alebo za alkohol, peniaze, slávu, márnivosť, smilstvo, cudzoložstvo, apod.

Pilát - démon mysle - si vždy umyje ruky, vždy sa bude obhajovať, že je nevinný. Neustále bude ospravedlňovať svoje činy či už pred sebou alebo pred druhými a bude sa vyhovárať, aby sa vyhol zodpovednosti.

Kaifáš - démon zlej vôle - vnútri nás neustále zrádza Pána. Náš zbožňovaný Pán mu odovzdá pastiersku palicu, aby viedol jeho ovečky na pastvu, ale cynický zradca premení oltár na posteľ rozkoše a dopúšťa sa smilstva, cudzoložstva a predáva sviatosti.

Títo traja zradcovia nútia vnútorného Pána, aby trpel v tichosti bez akéhokoľvek prejavu súcitu či zmilovania.

Pilát Ho donúti nasadiť si trňovú korunu, zlé "ja" Ho bičujú, urážajú, preklínajú v našom psychickom priestore bez akejkol'vek milosti.

PRÍČINNÉ "JA"

Dav subjektívnych elementov, ktoré dohromady vytvárajú ego, má svoje korene v Príčinnej dimenzii.

Príčinné "ja" sú spojené so zákonom príčiny a následku. Je jasné, že každá príčina má svoj následok a každý následok má svoju príčinu. To je nesporné a nepochybné.

Bolo by nemožné odstrániť tie neľudské elementy, ktoré si nosíme sami v sebe, ak úplne neodstránime ich vnútorné príčiny.

Je zrejmé, že "ja" v Príčinnej dimenzii sú úzko zviazané s určitými karmickými dlhmi.

Iba najhlbšia ľútosť a následné vyjednávanie s Pánmi Zákona nám umožní zlikvidovať všetky tie Príčinné ega, čo nás dovedie k úplnému oslobodeniu.

Vnútorné príčiny našich chýb z nás môžu byť odstránené vďaka tvrdej práci vnútorného Krista.

Príčinné "ja" sú niekedy pekelné zložité. Napr. študent ezoteriky, ktorý je oklamáný svojím inštruktorom, sa stane skeptikom. V takomto prípade by Príčinné "ja", ktoré spôsobilo túto chybu, mohlo byť odstránené len vďaka veľmi hlbkej ľútosťi a zvláštnemu ezoterickému vyjednávaníu.

Vnútorný Kristus usilovne pracuje vo vnútri nás. Odstraňuje z nás všetky tie skryté príčiny našich chýb skrze vedomú prácu a dobrovoľné utrpenie.

Pán dokonalosti musí prežiť celú vesmírnu drámu hlboko vnútri nás.

Človek len žasne nad tým, aké muky musí Pán dokonalosti podstúpiť v Príčinnom svete.

V Príčinnom svete tajomný Kristus podstupuje všetku tú neopísateľnú horkosť krížovej cesty.

Niet pochýb o tom, že Pilát si umyje ruky a bude plný výhovoriek, a napriek tomu nakoniec odsúdi Milovaného na smrť na kríži.

Pre jasnovidného zasvätenca je výstup na Kalváriu jedinečný.

Je nepochybné, že slnečné vedomie zlúčené s najväčším Kristom ukrižovaným na majestátnom kríži na Kalvárii vyslovuje strašne mocné vety, ktorým ľudia nemôžu porozumieť.

Posledná veta: "Otče, do Tvojich rúk porúčam svojho ducha" (Lukáš 23:46) je nasledovaná hromom, bleskom a veľkou spúšťou.

Potom je Kristus sňatý z kríža a umiestnený do Svätého hrobu.

A tak vďaka smrti Kristus porazí smrť. Neskôr potom musí vo vnútri nás Kristus vstať z mŕtvych.

Je nesporné, že Kristovo zmŕtvychvstanie nás úplne premení.

Akýkoľvek majster, ktorý vstal z mŕtvych, má neskutočnú moc nad ohňom, vzduchom, vodou a zemou.

Niet pochyb o tom, že majster, ktorý vstal z mŕtvych, je nielen psychologicky nesmrteľný, ale aj fyzicky.

Veľký Kabír Ježiš stále žije v tom istom fyzickom tele, v ktorom žil vo Svätej Zemi.

Gróf Saint Germain, ktorý dokázal premeniť olovo na zlato a vytváral diamanty najvyššej kvality v pätnástom, šestnástom, sedemnástom a osemnástom storočí, doteraz žije.

Záhadný a mocný gróf Cagliostro, ktorý ohromil Európu svojimi schopnosťami v šestnástom, sedemnástom a osemnástom storočí je majstrom, ktorý vstal z mŕtvych a stále obýva to isté fyzické telo.

SUPERMUŽ

Anahuacký zákonník prehlasuje, že "Bohovia stvorili človeka z dreva a potom do nich vložili božstvo." Potom ale dodáva: "Nie všetci ľudia dosiahli spojenie s Bohom."

Je nesporné, že pred zlúčením ľudskej bytosti s tým, čo je skutočné, je najprv potrebné vytvoriť ľudskú bytosť.

Zviera s intelektom (mylne nazývané ľudskou bytosťou) nie je v žiadnom prípade ľudská bytosť.

Porovnaním ľudskej bytosti so zvieratom s intelektom si môžeme overiť, že zviera s intelektom sa síce fyzicky podobá ľudskej bytosti, ale psychicky je úplne odlišné.

Nanešťastie si každý mylne myslí, že je ľudskou bytosťou.

Veríme tomu, že ľudská bytosť je pánom tvorstva. Avšak fakty ukazujú, že zviera s intelektom nie je ani svojim pánom. Pokiaľ nie je pánom svojich psychických procesov, ak ich nedokáže vôľou ovládať, tak potom už vôbec nebude schopné vládnuť prírode.

Nemožno prijať predstavu, že ľudská bytosť je otrokom, ktorý nevie vládnuť ani sám sebe a z ktorého je hračka v rukách zvieracích síl prírody.

Buď sme páni vesmíru alebo nie sme. Avšak ako fakty ukazujú, tak zvieratá s intelektom zatiaľ nedosiahli úroveň ľudskej bytosti.

Slnko umiestnilo semienko do sexuálnych žliaz zvieratá s intelektom, aby sa mohla zrodiť ľudská bytosť.

Je zrejmé, že semienko buď vzklíči alebo bude stratené.

Ak chceme, aby semienko vzklíčilo, tak je nevyhnutné spolupracovať so Slnkom a vytvoriť človeka.

Skutočná ľudská bytosť musí usilovne pracovať, aby odstránila tie odporné elementy, ktoré si nosí vo vnútri.

Ak sa skutočná ľudská bytosť vnútorne neočistí, tak žalostne zlyhá. Stane sa potratom Kozmickej Matky, zlyhanie.

Ľudská bytosť, ktorá sa usiluje o prebudenie vedomia, sa môže zlúčiť s Bohom.

Sľečná ľudská bytosť, ktorá sa zlúčila s Bohom, je vlastne Super ľudskou bytosťou.

Nie je jednoduché stať sa Super ľudskou bytosťou čiže Supermužom. Cesta, na ktorej konci je Supermuž, je nad rámec dobra a zla.

Niečo je dobré, keď nám to vyhovuje a niečo je zlé, keď nám to nevyhovuje. V rytme krásneho verša zločin môže byť skrytý. Je veľa zla v dobri a veľa dobra v zlu.

Cesta, ktorá nás dovedie k Supermužovi, je cestou po hrane noža. Na tejto ceste číhajú nebezpečenstvá vonku i vo vnútri.

Zlo je nebezpečné a dobro je tiež nebezpečné. Hrôzostrašná je cesta nad rámec dobra a zla - je strašne krutá.

Akýkoľvek morálny princíp nás môže zvieŕ z cesty vedúcej k SUPER-MUŽOVI. Lipnutie na minulosti, na tej či onej situácii, je prekážkou na tejto ceste.

Akokoľvek múdre pravidlá a postupy nás môžu zadržať, ak sú výsledkom fanatizmu alebo rôznych predsudkov a názorov.

Supermuž dokáže rozlíšiť dobro od zla a zlo od dobra. Má v rukách meč vesmírnej spravodlivosti a sám je mimo dobro a zlo.

Supermuž, ktorý v sebe zlikvidoval všetky dobré i zlé hodnoty, sa stane niekým, komu nikto nerozumie. On je lúč, plameň univerzálneho ducha života, v oslnivej podobe Mojžiša.

Na každej zastávke na ceste ponúkne pustovník Supermužovi dary, ale On len pokračuje ďalej bez ohľadu na dobré úmysly pustovníka.

Pod posvätnými bránami chrámov sa hovorí o nádherných veciach, ale Supermuža sa nedotýkajú zbožné reči.

Supermuž je blesk a jeho slovo je hrom, ktorý zlikviduje sily dobra i zla.

Supermuž žiari v temnote a temnota ho neznáša.

Davy hovoria o Supermužovi ako o zvrátenom, pretože On nepasuje do ich strnulých dogiem, zbožných rečí alebo do morálnych pravidiel vážnych ľudí.

Ľudia neznášajú Supermuža. Ukrižujú ho spolu so zločincami, pretože mu nerozumejú, pretože sú voči nemu zaujatí, pretože ho vidia cez okuliare toho, čo je považované za sväté, aj keď je to v skutočnosti diabolské.

Supermuž je ako blesk, ktorý udrie do zvrátených. Je ako niečo skvostného, čo nebolo pochopené a neskôr je stratené v legendách.

Supermuž nie je ani svätec ani zloduch. Je nad rámec svätosti a zločinnosti. Avšak ľudia ho buď majú za svätca alebo za zloducha.

Supermuž sa na chvíľu zatrbliece v temnote tohto sveta a hneď nato navždy zmizne.

V Supermužovi žiari červený Kristus, revolučný Kristus, Pán veľkej vzbury.

SVÄTÝ GRÁL

Svätý grál žiari v hlbokoj noci všetkých vekov. Počas krížových výprav stredovekí rytieri hľadali svätý grál vo Svätej zemi, ale nikdy ho nenašli.

Keď sa prorok Abrahám vrátil z vojny proti kráľom Sodomy a Gomory, tak podľa tradície stretol Melchizedeka, džina Zeme. Je isté, že táto veľká Bytosť sídlila v pevnosti, ktorá sa nachádzala presne na mieste, kde bol neskôr vybudovaný Jeruzalem, mesto milované prorokmi.

Podľa dávnych legiend mal Abrahám sláviť gnostické pomazanie delením sa o chleba a víno v prítomnosti Melchizedeka. To je známe ako bohom, tak ľuďom.

Stojí za zmienku, že vtedy Abrahám odovzdal Melchizedekovi desiatok a svoje prvé plody, tak ako je to napísané v Starom zákone.

Abrahám dostal z rúk Melchizedeka Svätý grál. O mnoho rokov neskôr sa objavil tento pohár v Jeruzalemskom chráme.

Niet pochýb o tom, že kráľovná zo Sáby slúžila ako prostredník pri tejto udalosti. Zastala pred kráľom Šalamúnom a len po mnohých prísnych testoch mu odovzdala tento šperk.

Veľký Kabír Ježiš pil z tohto pohára počas Poslednej večere, presne tak ako je to napísané v evanjeliách.

Jozef z Arimatie potom na vrchu Kalvárii naplnil pohár krvou, ktorá sa valila zo zranení Zbožňovaného.

Keď Rimania potom prehládávali jeho dom, tak tento vzácny poklad nenašli.

Jozef ho totiž ukryl do zeme a spolu s ním aj Longinovu kopiju, ktorou rímsky vojak prebodol bok Pána.

Pretože Jozef odmietol Svätý grál vydať, tak bol uväznený v príšernom väzení.

Keď ho prepustili, tak odišiel do Ríma a vzal pohár so sebou.

Po príchode do Ríma Jozef zistil, že kresťania sú prenasledovaní cisárom Nerom, a preto opustil brehy Stredozemia.

Raz v noci sa pri spaní Jozefovi zjavil anjel a povedal mu: "Tento pohár má v sebe veľkú moc, pretože v ňom sa nachádza krv Spasiteľa sveta." Jozef poslúchol anjelove príkazy a uložil pohár do chrámu Montserrat v Katalánsku v Španielsku.

V priebehu času sa tento pohár stal neviditeľným spolu s chrámom a časťou hory.

Svätý grál je Hermesov pohár, pohár kráľa Šalamúna, vzácna nádoba, o ktorej sa hovorí v starovekých mystériách.

Svätý grál nikdy nechýbal na oltári Aliancie. Bol to pohár, v ktorom bola mana z púšte.

Svätý grál je symbolom pre ženskú jóni. V tomto pohári sa nachádza nápoj nesmrteľnosti, Soma, o ktorej hovoria mystici, nápoj Bohov.

Červený Kristus pije zo Svätého grálu pred svojím ukrižovaním, tak je to napísané v evanjeliách.

Svätý grál sa vždy nachádza na chrámovom oltári. Je zrejmé, že kňaz sa musí napiť vína zo Svätého pohára.

Požehnaný pohár všetkých vekov nemôže chýbať v chrámoch starovekých mystérií. Opačná predstava by bola úplne absurdná.

Na myseľ mi teraz prichádza Guinevra, kráľovná rytierov Jinn, ktorá naliala víno do pohára pre Lancelota.

Nesmrteľní Bohovia pijú nápoj zo Svätého pohára - tí, kto neznášajú požehnaný pohár, sa dopúšťajú hriechu proti duchu svätému.

Supermuž musí piť nápoj nesmrteľnosti, ktorý je obsiahnutý v božskom kalichu.

Transmutácia tvorivej energie je nevyhnutná, ak si človek želá piť zo Svätého pohára.

Červený Kristus, ktorý je vždy revolučný, vždy rebelujúci, vždy hrdinský, vždy víťazný, pozdvihne zlatý pohár a napije sa na zdravie Bohov.

Zdvihni svoju čašu a daj pozor, nech nevyleješ ani kvapku cenného vína.

Pamätaj, že naším heslom je Thelema (sila vôle).

Z hlbín pohára (symbol ženského sexuálneho orgánu) šľahajú plamene, ktoré žiaria na tvári skutočnej ľudskej bytosti.

Vznešení Bohovia z celého vesmíru pijú nápoj nesmrteľnosti z večného pohára.

Chlad Mesiaca postupom času prinesie úpadok. Je nevyhnutné piť sväté víno svetla v Posvätej nádobe Alchýmie.

Fialová svätých kráľov, kráľovská koruna a horiace zlato sú určené len pre červeného Krista.

Pán hromov a bleskov uchopí Svätý grál do pravej ruky a napije sa zlatého vína.

Tí, ktorí rozlejú Hermesov pohár počas kopulácie, sa premenia v neľudské stvorenia podsvetia.

Všetko, čo je tu napísané, je ďalej rozvedené v mojej knihe Dokonalé manželstvo.

Koniec

O autorovi:

"My, bódhisattvovia súcitu, ktorí nesmierne milujeme ľudstvo, hovoríme: Dokiaľ bude existovať čo i len jediná slza v ľudskom oku, dokiaľ bude existovať čo i len jedno trpiace srdce, tak odmietame prijať šťastie Nirvány. Musíme hľadať prostriedky, aby sme boli ešte viac užitoční pre toto úbohé, trpiace ľudstvo" (Samael Aun Weor, Veľké Záhady)

Samael Aun Weor napísal viac ako 60 kníh, dal tisíce prednášok a založil svetové gnostické hnutie, ktorého číslo členov je v miliónoch. I keď tieto úspechy sú určite pôsobivé, sú iba bleďým odrazom práce, ktorú vykonal vnútorne, duchovne. A predsa napriek jeho múdrosti a veľkorysosti voči ľudstvu, povedal.

„Nenasledujte ma. Som iba ukazovateľ. Dosiahnite svoju vlastnú Seberealizáciu.“

Jeho celoživotná misia bola doručiť ľudstvu kompletnú a presnú vedu na vytvorenie úplnej ľudskej bytosti (skutočného človeka). Tú záhadnú a starodávnu múdrosť, dlho ukrytú v každom veľkom náboženstve.

"Ak naozaj milujeme svojich blížnych, tak je nutné, aby sme študovali vlastné „ja.“ Je nevyhnutné pochopiť, že len tým, že ukončíme faktory sebeckva a krutosti (ktoré má každý z nás v sebe), môžeme vytvoriť lepší svet, svet bez hladu a strachu. Spoločnosť je jednotliviec. Svet je jednotliviec. A preto, ak sa jednotliviec zásadne zmení, tak svet sa nevyhnutne zmení tiež. Vedomie je v kritickom ohrození, a iba tým, že sa radikálne zmeníme ako jednotlivci, môžeme zachrániť samých seba a ľudstvo." (Samael Aun Weor, Revolúcia Dialektiky)

Tento preklad bol možný vďaka dobrovoľníkom, ktorí sa usilujú o rozšírenie Gnostického učenia v Českej a Slovenskej republike. Pre viacej informácií navštívte našu webovú stránku www.gnoza.cz. Pre českú verziu, stačí kliknúť na panel: Úvod – a vybrať si českú verziu stránky.